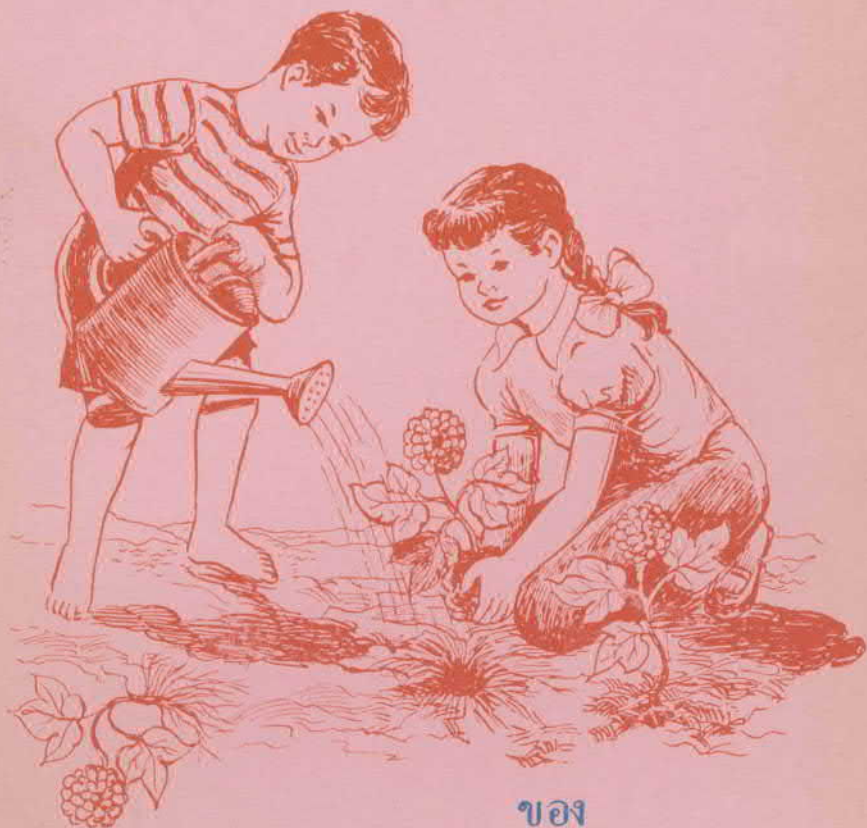

แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม ๑

ตอนกลาง

ชั้นประถมปีที่ ๒

ของ
กระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ

แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม ๑

ตอนกลาง

ชั้นประถมปีที่ ๒

หลวงดรณกิจวิฑูร

เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งที่สามสิบห้า ๖๐๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๐๘

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๑.๗๕ บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้นี้)

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภา

ปากคลองบางลำพูบน พระนคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

๐๐ 29๐๘

บทที่ ๑๗

สอนวิธีให้ ห นำ และให้เด็กอ่านออกเสียง หง— (หงอ) ฯลฯ
 หว— (หวอ) ก่อน แล้วจึงค่อยให้ผสมสระในแม่บท จากข้างบน
 ลงมาข้างล่างเป็นแถวๆ แล้วจึงให้อ่านจากซ้ายไปขวา และให้เด็กฝึกหัด
 ผสมสระอื่นๆ ปากเปล่าอีก จนเข้าใจแจ่มแจ้ง

ะ ำ ึ แ -อ -ือ ใ

หง—	หงะ หงา หึง หงุ แหง หงอ เห็งือ ไหง
หน—	หนะ หนา หนึ หนุ แหน หนอ เหนือ ไหน
หม—	หมะ หมา หมึ หมุ แหม หมอ เหมือ ไหม
หย—	หยะ หยา หยึ หยุ แหย หยอ เหยือ ไหย
หฺร—	หฺระ หฺรา หฺริ หฺรุ แหฺร หฺรอ หฺเรือ ไหฺร
หฺล—	หฺละ หฺลา หฺลิ หฺลุ แหฺล หฺลอ หฺเลือ ไหฺล
หว—	หฺวะ หฺวา หฺวิ หฺวุ แหฺว หฺวอ หฺเวือ ไหว

๑	๑	๒	๑	๒
หว่า	หว่า	หว่า	หม่อ	หม่อ
หนึ่	หนึ่	หนึ่	เหยื่อ	เหยื่อ
หมุ่	หมุ่	หมุ่	เหม่อ	เหม่อ
เหม	เหม	เหม	โหม	โหม
แหง	แหง	แหง	โหว	โหว
โหล	โหล	โหล	เหลา	เหลา

น้อยหน้า

ลูกหว่า

ขวดโหล

ตุเหว่า

แบบฝึกหัด

หม่อข้าว ขวดโหล หล่อน้ำ ไปไหน จอกเห่น
 เหนอะหนะ แฉ่นหนา ตำหนิ น้อยหน้า

ดักหนู บงา ป่าไหล่ น้เเหละ ย้งเหลื่อ^๓
 ลักหรอ มีหรือ ดิมี่ หนึเลื่อ เห่งไหล
 ผ้าไหม เก้าใหม่ เหลาไม้ รับเหมา
 ห่อไม้ พอเหมาะะ เลียงหมา ว่าเหว
 ดูเหว่า ไหว่วาน ลูกหว่า หมอยา หาเหยื่อ
 เหนือไต้ หน้าต่าง ดูเหว

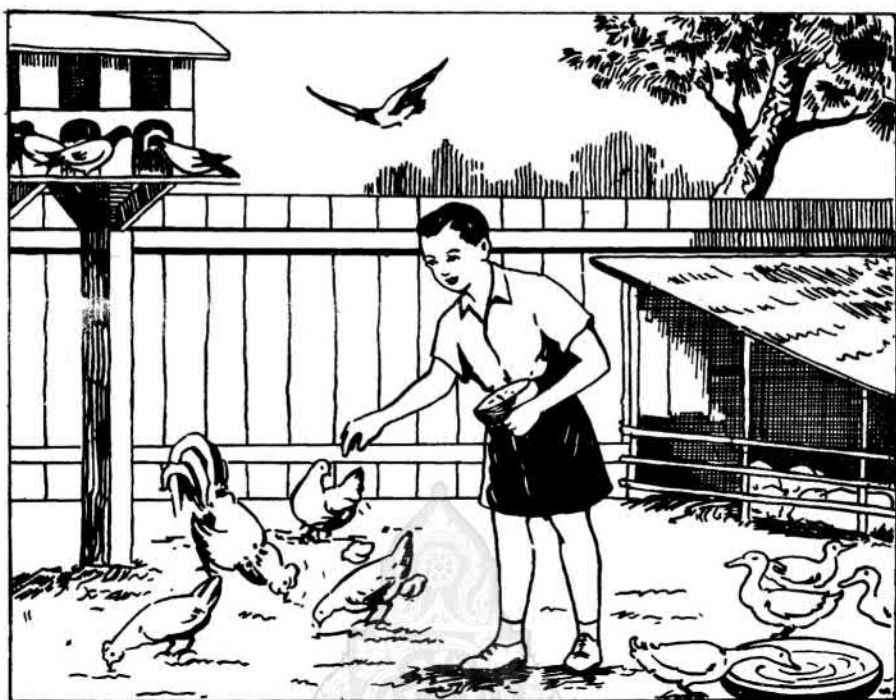

หน้าช่วยเหลื่อพ่อแม่

เด็กชายใหม่ รักหมู่ เป็นเด็กดี ตื่นนอน
 แต่เช้าๆ ทุกวัน พอลุกขึ้นเชากัด และ
 บัด ตื่นนอนให้เรียบร้อย แล้วจึง ไปล้างหน้า

๔
ล่างตา รีบมาทำหน้าที่ช่วยเหลื่อพ่อแม่
เช่น เช็ดถูเรือน เป็นต้น แล้วก็อาบน้ำหุ้ม
จนสะอาดเรียบร้อย จึงมากินข้าว อิ่มแล้วรีบ
แต่งตัวเมื่อไหว้พ่อแม่แล้ว ก็รีบกระวีกระวาด
ไปโรงเรียน ให้ทันเวลาโรงเรียนเช้า เพื่อ
ไม่ให้เสียเวลาเรียน เมื่อเข้าห้องเรียน ก็ตั้งใจ
ฟังคำสอน ฟังแล้วก็คิดให้เข้าใจ ถ้ายัง
ไม่เข้าใจก็ไต่ถาม เมื่อเข้าใจแล้ว ก็จดจำ
ไว้ให้แม่นยำ

เมื่อเวลาเด็กชายใหม่ รักหมื่น เลิกจาก
โรงเรียนมาถึงบ้าน เขาก็เข้าไปไหว้พ่อแม่
แล้วถอดเสื้อกางเกงออกผึ่งแดด รีบไปอาบน้ำ
ใช้สบู่ถูเหงื่อ ซึ่งไหลเหนอะหนะที่หน้า บ่า
ไหล่ และตามร่างกายทั่วไป จนสะอาดดีแล้ว
ก็เช็ดตัว หุ้ม ล้างเลือกางเกงชุดใหม่แล้ว
เขาก็รีบไปช่วยพ่อแม่พี่น้องทำงาน เอาข้าว
ปนกับไข่ ให้นกกิน และให้เป็ด ไก่ หมา

และหมที่เลี้ยงไว้ กินข้าวและรำจน อิ่ม
 ช่วยตักน้ำรดต้นไม้ รดผัก น้ำชมเชยยิ่งนัก
 นอกจากนี้ ยังช่วยทำงานในบ้านอีก เป็นต้น
 ว่า เปิดปิดหน้าต่าง และถ้าเห็น สิ่งใด
 ขำรดหรือลึกรอ ก็ช่วยกันซ่อมแซมจนใช้
 ใหม่ พ่อแม่ของเขาช่าง
 รอบคอบดีนัก ดูแลให้
 ลูกฝึกหัดทำงาน แต่พอ

เหมาะแก่กำลัง เพื่ออบรมให้เป็นคนเอา
 ใจใส่ต่องาน ถ้ามีเวลาว่าง ก็เล่นกับพี่ ๆ
 น้อง ๆ ที่ลานบ้าน หรือในเหย้าเรือน ลัด
 แท้แต่ที่ไหนจะเหมาะและสะดวก เขาเล่น
 กันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย น่าชมเชย
 เมื่ออาบน้ำแล้วก็เข้าไปนั่งร่วมล่ำรับ กินข้าว
 กับพ่อแม่และพี่ ๆ น้อง ๆ กินอิ่มหน้าแล้ว
 เขาก็ช่วยกันล้างถ้วยชาม จนกระทั่งหม้อข้าว
 ก็ขัดถูสะอาดน่าดู น่าใช้

เวลาค่ำ ก่อนเขานอน เขาก็อ่าน คิดเขียน

ท้องถิ่น และวิชาต่างๆ ที่เล่าเรียนมา เพื่อ
ฝึกฝนตนเองในเวลาว่าง ถ้าไม่เข้าใจ หรือ
สงสัยที่ไหน เขาก็ไต่ถามนายหรั่ง รักษุม
พี่ชายของเขา เมื่อเขาจะนอน ก็ถนัดปาก
จนละออด แล้วไหว้และระลึกถึงผู้ที่ได้เลี้ยงค
ตนมา และผู้ที่ได้ทำดีให้แก่บ้านเกิดเมือง
นอนของตน

นักเรียนรุ่นเล็กๆ ถ้าเป็นคนดี เช่น เด็ก
ชายใหม่ รักษุม นีแหละ ไม่มีที่ตำหนิ แต่
ถ้าเด็กคนใด ไม่เอาใจใส่ ต่อหน้าที่อันดี
งาม เหล่านี้แล้ว ก็น่าอับอายและขายหน้า
มาก เด็กๆ รุ่นเดียวกัน น่าจะจดจำเอาไว้
เป็นที่ยึดถือ แล้วเริ่มฝึกฝนตน ทำตัวให้ดี
เช่นเขาบ้าง ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ต่อไป
เบื้องหน้าจะได้ดี ทั้งจะได้เป็นกำลัง แก่บ้าน
เกิดเมืองนอน อันเป็นที่รักยิ่ง

เราต้องทนชั้นล้างหน้าเวลาเช้า
 ฟันผมเผ้าพึงชำระให้สะอาด
 เราจงทำหน้าที่ทกระวีกระวาด
 ไม่ต้องคาดคั้นเตือนเรื่องเรือนชาน
 แล้วรีบไปให้ทันโรงเรียนเช้า
 เลิกแล้วเราบ่ายหน้ามุ่งมาบ้าน
 ช่วยพ่อแม่เก็บงำและทำงาน
 ยามว่างอ่านคัดเขียนเล่าเรียนเอ๋ย

บทที่ ๑๘

ให้อาพยัญชนะที่มี ห นำ ซึ่งผสมสระแล้วมาผสมกับตัวสะกดในแม่บท จากซ้ายไปขวาเปรียบเทียบกันเป็นแถว ๆ ก่อน แล้วจึงให้อ่านจากซ้ายไปขวา และให้เด็กฝึกหัดผสมสระอื่น ๆ ปากเปล่าอีกจนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

หง — หน — หม — หย — หร — หล — หว —

	ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ
หยะ	หยัง	หยัน	หยม	หัย	—	หยัก	หยัด	หยับ
หลา	หلاغ	หลาน	หลาม	หลาย	หลาว	หลาก	หลาด	หلاب
หยิ	หยิง	หยิน	หยม	หัย	หยิว	หยิก	หยิด	หยิบ
หริ	หริง	หริน	หริม	หริย	หริว	หริก	หริด	หริบ
หมี	หมีง	หมีน	หมีม	หมีย	หมีว	หมีก	หมีด	หมีบ
หลิ	หลิ้ง	หลิน	หลิ้ม	หลีย	หลิ้ว	หลิก	หลิด	หลิบ
หลุ	หลุ้ง	หลุน	หลุม	หลุย	หลิว	หลูก	หลูด	หลูบ
หยุ	หยุ้ง	หยุน	หยุม	หยุย	หยุว	หยุก	หยุด	หยุบ
เหนะ	เหนึ่ง	เหนิน	เหนม	เหนีย*	เหนิว	เหนึก	เหน็ด	เหนีบ
เหล	เหलग	เหลน	เหลม	เหลย*	เหลว	เหลก	เหลด	เหลบ
แหว	แหวง	แหวน	แหวม	แหวย	แหวว	แหวก	แหวด	แหวบ
โหละ	หลง	หลน	หลม	หลย	หลว	หลก	หลด	หลบ
โหม	โหมง	โหมน	โหมม	โหมย	โหมว	โหมก	โหมด	โหมบ
หมอ	หมอง	หมอน	หมอม	—	หมอว	หมอก	หมอด	หมอบ
หนัว	หนวง	หนวน	หนวม	หนวย	หนวว	หนวก	หนวด	หนวบ
เหนีย	เหนีย้ง	เหนียน	เหนียม	เหนียย	เหนียว	เหนียก	เหนียด	เหนียบ
เหลื่อ	เหลื่อง	เหลือน	เหลื่อม	เหลื่อย	เหลื่อว	เหลือก	เหลื่อด	เหลือบ

* ใ้ครูพยายามให้เด็กอ่านให้ชัด

ณ

ณ	ณ	ณ			
หมณ	หมณ	หมณ			
หวาน	หวาน	หวาน	แหวง	แห่วง	แห้วง
หมิน	หมิน	หมิน	หลน	หล่น	หลั่น
หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง	โหมง	โหม่ง	โหม้ง
หมน	หมน	หมน	หมอน	หม่อน	หม้อน
หญ	หญ	หญ	หนวย	หน่วย	หน่วย
เหงง	เหงง	เหงง	เหนยว	เหนยว	เหนยว
			เหลอม	เหลอม	เหลอม

อ ใช้หน้าแทน ห ได้มีอยู่ ๔ คำ คือ

อย่า	อ่านว่า	หย่า	อย่าง	อ่านว่า	หย่าง
อยู่	อ่านว่า	หฺยู่	อยาก	อ่านว่า	หยาก

งเหลอม

หนังสือ

สวมหมวก

หงอนไก่

แบบฝึกหัด

หมวกล้าน	หวานข้าว	หน้าหนาว	หมอกหนา
กุหลาบ	ปลาหลด	หมดจด	งูเหลือม
หลักแหลม	อย่างไร	ใบหนา	อยู่บ้าน
ลูกหลาน	อยากรู้	หมั่นเรียน	ข้าวหลาม
ชุดหลุม	ทองเหลือง	ตกหล่น	ยี่หระ
ป่าหนึ่	ของเหลว	หลักทาง	อย่าเที่ยว
ทองหยิบ	ทองหยอด	แป้งหยาบ	ลดหย่อน
หยากไย่	เล็บเหยี่ยว	หยิ่งน้ำ	หน้าว้าว
ตัวหนอน	ผักหนาม	หนองน้ำ	ตัวไหม
ใบหม่อน	หงอนไก่	ลูกหว่า	ปลาหมึก
หนักแน่น	หนุ่มสาว	หมูหยอง	ทองหลาง

เชือกหวาย จดหมาย ห่อหมก นกหวีด
 น้ำหมึก พยับหมอก เข็มหมุด ปลาหมอก
 เหมืองแร่ โลกหมุน แม้นเหมือน เดือนหงาย
 หมายมั่น ลูกไหน เหล็กไหล แหล่นหลาว
 ข้าวเหนียว ผักหนอก น้อยโหน่ง เหนียวแน่น
 ห้วยหนอง ของหวาน

นายอยู่ อยู่ยืน นั่งอ่านหนังสือ

หน้าหนาวคืนวันหนึ่ง เป็นเวลาเดือนหงาย

นายอยู่ อยู่ยืน เจ้าของบ้านนั่งอ่านหนังสือ
 อยู่ทหน้าเรือนบนหยาโลงชั้น มีแมวสีหม่น

หมอบอยู่ข้างๆ ตัวหนึ่ง ในห้องนั้น มองดู
 สะอาดตา เป็นระเบียบเรียบร้อยทั่วไป ตาม
 เพดานหรือฝา ก็ไม่มีหยากไย่จับ สิ่งของ
 ทั้งหมด จัดเป็นหมวดหมู่ หยิบง่าย หยายกรู
 ดึกงามตา เช่น หนังสือ หรือสิ่งหนึ่ง สิ่งใด
 ก็ดี วางอยู่ที่ไหน เมื่อหยิบเอาไปใช้แล้วก็นำ
 มาวางไว้ที่ตามเดิม

นายอยู่ อยู่ยืน นี่เป็นคนดี มีใจคอหนัก
 แน่น ไม่หวั่นหวาดต่ออะไรทั้งสิ้น แกเป็นคน
 หมั่น อยากรู้อยากเรียนสิ่งที่น่ารู้ น่าเรียน
 ด้วยแล้วว่า ตัวแกเป็นหน่วยหนึ่งของบ้านเมือง
 ต้องตั้งตัวไว้ให้ดี ไม่เหลวไหล จะได้เป็น
 ตัวอย่างที่ดี แก่ลูกหลาน ซึ่งจะเติบโตเป็น
 หม่อมล่าวต่อไปข้างหน้า ทุกๆ คื่น เช่น คื่นนี้
 แก้มกออกมาข้างหน้าเรื้อน สิ่งสอนลูกหลาน
 คำสอนของแก่นั้น ล้วนแต่ดี ๆ มีอยู่มากมาย
 หลายอย่าง เช่น

๑. จงรักและรู้สึกกระตือรือร้นถึงพ่อแม่ที่ได้เลี้ยง
ด้อมชูมา ตั้งแต่เล็กจนโต อย่างไม่มีผู้หนึ่ง
ผู้ใดเหมือนเลย

๒. จงเป็นคนว่าง่ายล่อนง่าย เชื่อถ้อยฟัง
คำของพ่อแม่ปู่ย่า ตายาย โดยนับถือและบูชา

๓. จงทำตัวให้มีกิริยาวาจาเรียบร้อยอ่อน
โยน อ่อนหวาน เป็นที่น่ารัก น่าเอ็นดู น่านิยม
ชมชื่นของคนทั้งหลาย

๔. จงมีใจคอเยือกเย็น หนักแน่น และ
อดทน รู้จักระมัดระวัง หนักแน่น หนักใจตน
เอง ไม่เป็นคนใจน้อย ไม่ฉุน่งง่าย ไม่งอน
ไม่ปากบอ

๕. จงเป็นคนใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบ
อ้อมอารีแก่คนทั้งหลาย รักกันอย่างพี่น้อง
ไม่ถือเราถือเขา

๖. จงเป็นคนรอบคอบ หมั่นระมัดระวัง
เมื่อจะทำอะไร ก็ต้องคิดดูข้างหน้าข้างหลัง

ให้รอบคอบถนัดก่อน แล้วจึงค่อยพูด
ค่อยทำ

๗. จงมีหวังในสิ่งที่ดี คือ คิดดี พูดดี
ทำดี หมั่นเล่าเรียนหนังสือ หมั่นหาวิชาโดยไม่
ทอดทิ้ง และตั้งใจทำงานให้ดี ทำมาหา
กินให้เป็นหลักแหล่งมั่นคง

๘. จงหลีกเลี่ยงจากสิ่งชั่ว ไม่หมกมุ่น
ในสิ่งชั่ว ไม่เล่นการพนัน ไม่สูบบุหรี่ ไม่
ดื่มเหล้า และรู้จักเก็บหอมรอมริบ ผสมเล็ก
ผสมน้อย ไว้ใช้เมื่อจำเป็น

๙. จงเป็นคนซื่อ ให้เป็นที่เชื่อถือไว้วาง
ใจ ของคนทั้งหลาย

นักเรียนทั้งหลาย ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่
ลูกหลานของแก ก็ช่างเถิด แต่จงจดจำไว้
และให้รู้สึกว่าย่อกำของนายอยู่ ยั่งยืน ที่
สอนลูกหลาน ตามที่ว่ามาแล้วอย่า ๆ นั้น เป็น
สิ่งที่ดีแท้ ๆ และจงเริ่มต้นฝึกฝนตนตามนั้น

ทุกๆ ข้อ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ถ้าเล่าเรียนดี
และทำตัวดีแล้ว เมื่อเติบโตขึ้น จะได้ตั้งตัว
เป็นหลักแหล่ง เป็นคนดีต่อไป

เตือนใจเด็ก

เราต้องปองฝึกฝน ตนให้ตนเป็นคนดี
โดยซื่อๆ มี ที่น่าจำจกคำนี้
หนึ่งนั้นคือหมั่นนึก น้อมรู้สึกระลึกถึง
พ่อแม่และเราพึง รักลึกซึ้งสุดวันตาย

สองให้ใจโอนอ่อน หวังว่านอนสอนง่ายตาย
พึงเชื่อผู้เชื่อสาย เช่นยายย่าปู่ตาตน
สามจำทำให้ผู้ รักเอ็นดูทุกหมู่ชน
ชมเห็นว่าเป็นคน มีกิริยาวาจาด
สี่มีใจหนัก เยือกเย็นนักรู้จักมี
ห้ายังรังไว้ที่ ไม่ใจน้อยคอยแต่ดู

ทำให้มีใจเผื่อ— แม่เอื้อเฟื้อทางเจือจุน
 กอบเกอเอื้ออุดหนุน— เนื่องโน้มนำเหนียวน้ำใจ
 หกหรือคิอรอบคอบ— ระมัดรอบระวังระไว
 ก่อนจะทำอะไร— ให้คิดจนรู้ดี
 เจ็ดนี้ให้มีหวัง— ในสิ่งดังตั้งใจมี
 มุ่งไว้ไม่หน่ายหนี— ทำเต็มที่มีหวาดหวั่น
 แปดจะละหลบชั่ว— ห่างจากตัวไม่พัวพัน
 ถึงเล่นเป็นพนัน— หลีกเมื่อนั่นหมั่นเก็บหอม
 เก้าให้ใส่ใจคือ— เราต้องซื่อซื่อจึงหอม
 คนชมนิยมยอม— วางใจยอมมอบน้อมเออย

บทที่ ๑๘

สอนวิธีใช้พยัญชนะนำตัวอื่น ๆ (นอกจาก ห) ซึ่งต้องอ่านออกเสียงคำนำ
เหมือนประ ะ (วิสรรชนีย์) ด้วย และให้เด็กอ่านออกเสียง ขง — (ชะหงอ) าล
อล — (อะลอ) ก่อน แล้วจึงค่อยให้ผสมสระในแม่บทจากข้างบนลงมาข้างล่างเป็น
แถว ๆ ในชั้นแรกเปรียบเทียบกันทีละคู่ ๆ ให้เข้าใจหลักเสียงก่อน แล้วให้อ่านจากซ้าย
ไปขวา และให้เด็กฝึกหัดผสมสระอื่น ๆ ปากเปล่าอีก จนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

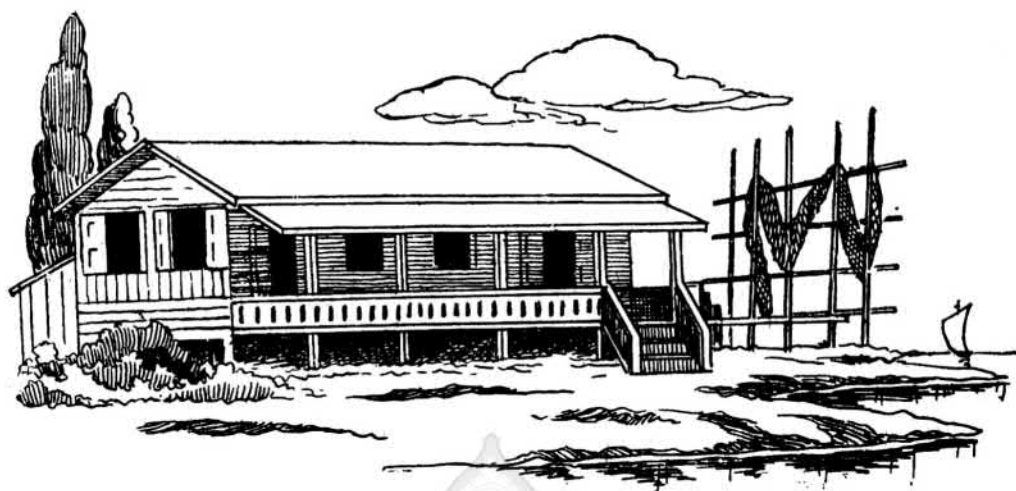
ขง — ขน — ขม — ขย — ขง — ขน — ขม — ขล — ขว —
ถง — ถน — ถล — ถว — ผง — ผน — ผย — ผว — ผร —
สัง — สน — สม — สย — สร — สล — สว — — กน —
จม — จร — คน — คล — อง — อน — อร — อล — —

	ะ	า	ิ	ึ	— อ	ำ	ไ	เ
ข	ชะ	ชา	ชุ	ชู	ขอ	ชำ	ไซ	เขา
ขย —	ขยะ	ขยา	ขยุ	ขยู	ขยอ	ขยำ	ไขย	เขยา
ขล —	ขละ	ขลา	ขลุ	ขลู	ขลอ	ขล่ำ	ไขล	เขลา
ถล —	ถละ	ถลา	ถลุ	ถลู	ถลอ	ถล่ำ	ไถล	เถลา
ผว —	ผวะ	ผวา	ผวุ	ผวู	ผวอ	ผว่ำ	ไผว	ผเวา
สม —	สมะ	สมา	สมุ	สมู	สมอ	สม่ำ	ไสม	เสม
สร —	สระ	สรา	สรุ	สรู	สรอ	สร่ำ	ไสร	เสรา
ค	คะ	คา	คุ	คู	คอ	ค้ำ	ไค	เค
คน —	คนะ	คนา	คนุ	คนู	คนอ	คน่ำ	ไคน	เคน

ทอดล่อม กอดลละ เทชยะ เลี้ยงลละ ช่าง
 ลณะ แลโลว ออย่าไถล ปี่ไฉน ดอกโลน
 เลี้ยงเลณะ นำเลนอก ลมำเลมอ ไบล่อม
 ปุแล่ม เขม่าไฟ ไบลมี ฟีนแล่ม ล่อมเรือ
 ลายลล ปี่ลล แฉะเลอ รายเลลย โฉมเลลา
 ลัลลว บินลลา ผาตั้น เต่าตนุ ขย่ำเบ้ง
 เขมาโกรย ลังขยา ม้าเขย่า ผยบผยอ ขย่ำขย
 ออย่าถลิลล่ำ

หมั่นทำเสมอ ย่อมได้เงินทองเสมอ

นายเลนอก เลี้ยงเลณะ ร่างกายแข็งแรง
 มีท่าทางสง่าผ่าเผย น่ารักน่าคบถือ ตั้งบ้าน
 เรือนอยู่ริมทะเล ติดต่อกับป่าแล่ม มีทิวไม้
 เขียวชอุ่มแลดูโลว มีทั้งนกและลิง ค้าง ลัง
 เลี้ยงร้องฟังเลณะวังเวงจับใจ รั้วบ้านของ
 แก ล้อม ด้วย ต้นไม้ มี หนาม คือ กอไผ่ ลละ
 ระกำเป็นต้น บ้านเรือนของแกสะอาดเรียบร้อย

ดี จนนั่นตามฝาหรือเพดาน ก็ไม่มีเขม่าไฟ
เพราะเกะคอยเอาใจใส่ดูแลอยู่เสมออยู่ชยะต่างๆ
แกก็เอาไปเทใส่หลุมเลย เพื่อไม่ให้หมักหมม

เลอะเทอะหรือขึ้นราเหม็นทั้งจะได้
ใช้เป็นปุ๋ยต่อไปอีกด้วย แกเป็นคน

ช่างคิดช่างทำถ้าแกเห็น
ว่าของในดิน ลินในน้ำ
สิ่งหนึ่งสิ่งใด ในท้องถื่น

ที่เกอยี่ จะทำให้เกิดเป็นเงินเป็นทองได้แล้ว
 แกกตงหน้าอดทนกัดฟันทำอย่างอาบเหงื่อต่าง
 น้ำ มุ่งหมายแต่จะให้แล้วอย่างดิงาม ไม่เกล
 ไถล แกเป็นคนหมั่นมาก ชอบไปเที่ยวหา
 ไบล์มอ ไบล์มี แล้วนำไปส่งที่ร้าน
 จำหน่ายยาบ้าง ไปตัดไม้เล่มมา
 ทอนเป็นฝืนขายบ้าง ไปเที่ยวจับปู

แล้มี แล้วเอามาตอง เป็นปุเคิม ขายบั้ง ไป
 เทียวหา ไข่เต่าตุน ที่เรียกว่าไข่จะละเม็ดมา
 ขายบั้ง จนชั้นลัวะที่จะใช้เป็นเชื้อไฟ หุง
 ข้าวต้มแกงกินได้ ก็เลือกเก็บมาผึ่งแดดไว้

เงินทองที่เกหามาได้นั้น แยกแบ่งเฉลี่ย
 ออกเป็นล่วนๆ เก็บไว้เป็นทุนบั้ง ใช้จ่ายใน
 สิ่งจำเป็นบั้ง ยินดีสละเงินบำรุงแผ่นดิน คือ
 ให้เป็นกำลังแก่บ้านเมืองบั้ง แยกเป็นคน
 ละเอียดถถ้วน และเห็นของทุกอย่างมีค่า ถ้า
 พอจะนำมาดัดแปลงได้ ก็ไม่ทิ้งให้เสียเปล่า

เราจะเห็นได้ว่า นายเล้นอ เลียงเล้นาะ
 เป็นคนรู้จักหน้าที่ของตนดี คือ รู้จักหาเงินใน
 ทางที่ชอบ ทำตามหลักที่ว่า หมั่นทำเล้มอ
 ย่อมได้เงินทองเล้มอ เพราะเงินนั้นได้มา
 ด้วยการทำงาน และไม่ใช่ว่าเพียงแต่รู้จักทำ
 เท่านั้น แยกยังรู้จักเก็บ รู้จักใช้จ่ายเฉพาะ
 สิ่งจำเป็นอีกด้วย ในไม่ช้า แยกก็เป็นคนมั่งมี

เงินทองมาก เราต้องล้าลึกตัวว่า คนทุกคน
 จำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องทำมาหากินเลี้ยงตัวเอง
 และผู้ที่จะมีเงินทองนั้น ต้องหมั่นทำงาน
 อายเหงื่อต่างน้ำมาก่อน เอากำลังกายเข้า
 แลกเงิน ไม่ย่อท้อหรือหวาดหวั่นต่องานเลย
 เด็ดๆ ทั้งหลาย พึงจดจำเยี่ยงอย่างอันดีงาม
 นี้ไว้ เมื่อเติบโตขึ้น ควรจะร่วมใจรวม
 กำลัง ช่วยกันคิดทำสิ่งที่มีอยู่ในท้องถื่น
 ของตน ให้เกิดเป็นสินค้าขายได้เป็นเงินเป็น
 ทองขึ้น จะได้เป็นกำลังแก่ตน และบ้านเกิด
 เมืองนอน อันเป็นที่รักยิ่งของตนต่อไป

สมัยนี้คนไทยต้องตื่นตัว ต้องพยายาม
 ทำมาหากินทุกๆ ด้าน อย่ายอมให้ชาติอื่น
 มาแย่งการทำมาหากินของเรา เราต้องช่วย
 ตัวเราเอง เราต้องเพาะปลูก เราต้องเลี้ยง
 ลสัตว์ เราต้องรู้จักทำสิ่งของใช้เอง เราต้อง

รู้จักค้าขาย เงินทองก็จะหมุนเวียนอยู่ในหมู่
คนไทย ความมั่งคั่งก็จะเป็นของไทย ชชาติ
ไทยจึงจะเจริญ

ช่วยตัวและช่วยชาติ

เราเกิดมาทั้งที่มีตาห
มือเท้าคู่อยู่ด้วย ได้ช่วยเหลือ
ต้องหาเงินทำทุนไว้จนเจือ
เลียง ตัวเพื่อยังย่นลู่นั่นทน
เอากำลึงกายาฝ่าลำบาก
ถึงงานยากก็ไม่เลือกเสลดอกสลด
ที่หมั่นเรียนเพียรพากไม่ยากจน
ได้เป็นพลเมืองดีมีปัญญา
โง่หรือฉลาดอาจมั่งมีเหมือนกันหมด
ถ้าเมื่อนอดทนสู้เพื่อกู้หน้า
ไม่งอมืองอเท้าเข้าตำรา
ก็จะพาชาติไทยให้รุ่งเรือง

๑	๒		๑	๒	๓	๔
ขม ^๑ น	ขม ^๒ น	ขม ^๓ น	ตล ^๑ ง	ตล ^๒ ง	ตล ^๓ ง	ตล ^๔ ง
ถล ^๑ ง	ถล ^๒ ง	ถล ^๓ ง	อน ^๑ ง	อน ^๒ ง	อน ^๓ ง	อน ^๔ ง
ขย ^๑ ม	ขย ^๒ ม	ขย ^๓ ม	อง ^๑ น	อง ^๒ น	อง ^๓ น	อง ^๔ น
เขม ^๑ น	เขม ^๒ น	เขม ^๓ น	เตล ^๑ น	เตล ^๒ น	เตล ^๓ น	เตล ^๔ น
แจล ^๑ ม	แจล ^๒ ม	แจล ^๓ ม	แอร ^๑ ม	แอร ^๒ ม	แอร ^๓ ม	แอร ^๔ ม
ถล ^๑ ม	ถล ^๒ ม	ถล ^๓ ม	ตล ^๑ ม	ตล ^๒ ม	ตล ^๓ ม	ตล ^๔ ม
ไช ^๑ ยง	ไช ^๒ ยง	ไช ^๓ ยง	โตล ^๑ ง	โตล ^๒ ง	โตล ^๓ ง	โตล ^๔ ง
ขม ^๑ อม	ขม ^๒ อม	ขม ^๓ อม	อร ^๑ อย	อร ^๒ อย	อร ^๓ อย	อร ^๔ อย
เล็ล ^๑ ยง	เล็ล ^๒ ยง	เล็ล ^๓ ยง	เตล ^๑ ยง	เตล ^๒ ยง	เตล ^๓ ยง	เตล ^๔ ยง
เขย ^๑ อน	เขย ^๒ อน	เขย ^๓ อน	เตล ^๑ อน	เตล ^๒ อน	เตล ^๓ อน	เตล ^๔ อน

อักษรนำที่ต้องอ่านออกเสียง อย่างเดียวกับคำเรียงพยางค์ เช่น

พยายาม	อ่านว่า	พะพยายาม	แสดง	อ่านว่า	สะแดง
ทวิ	อ่านว่า	ทะวี	เมล็ด	อ่านว่า	มะเล็ด
ลัตวิ	อ่านว่า	ละตวิ	แมลง	อ่านว่า	มะแลง

ดอกสลิด

แมลงวัน

มันสมอง

ถ้วยนหม้อ

เรือฉลอม

แบบฝึกหัด

แขนงไม้	ตาขม้น	ยาสุมาน
ทันลัมย	มันลมอง	ขขมาน
ขมวดเขือก	ถอดมวก	เลียง
โขมง	ขะม็กเซม้น	รจมก
ถ้วยนหม้อ	ลุ่มดพก	ฝักของ

สองสลึง	ผ้าโลรง	ดอกสลิด
ไบลลอด	แกะสลัก	ไป
ตลาด	ริมตลิ่ง	เอร็ดอรอย
แล้ง	เรือฉลอม	งานเฉลิม
แมลงวัน	วันฉลอง	เฉลียว
ฉลาด	สนิมเหล็ก	ขยาบเรือ

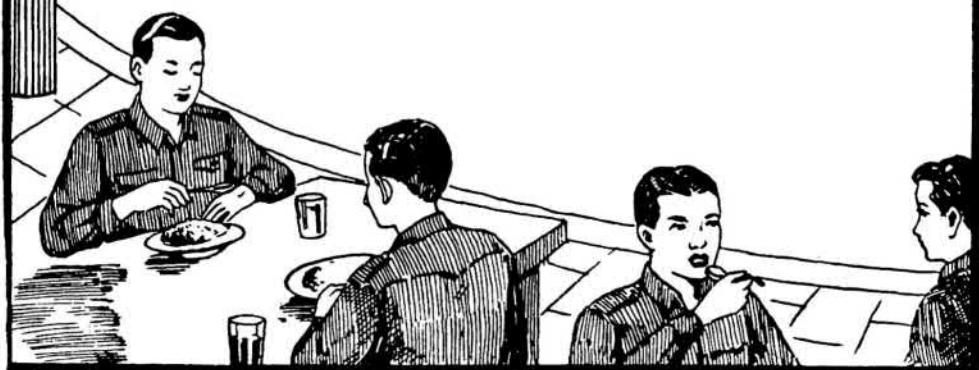
ต้นขนุน

เขม็ดเขม่ เมล็ดข้าว ขยันเรียน ต้นฝรั่ง ฝา
 ผนึ่ง ต้นขุ่น ขนมหิง ล้วนล้นนาม ปลาสดลาด
 ลมสดาตัน เรือสลูบ หูลาม ขมิ้นมัน ไช
 ล้วน ถักลึง ขมิ้นเครือ แล่งสว่าง ลีลวด
 เจียบลัด ลงบเลี่ยม ลวงไว แล่งหา
 ตลับยา หนุนน้ำ ปลาฉนาก พยายาม
 ขยับขยาย ดินถน่ำ รำเชนง ลังขยา
 พยาบาล ตลาดนัด ถล่งแร่ ทนายนความ
 อาชยาน วังตลบ ตลอดวัน ตาลโตนด เรือ
 ขนान คันธนู หน้าโหนด จับฉลาก ปีนลู
 แผ่นผยอง เต็มลวาบ ถ้อยแถลง พนมไพร
 ผกากรอง ลุกสกาบ หญ้าฝรั่ง ลอยโพยม

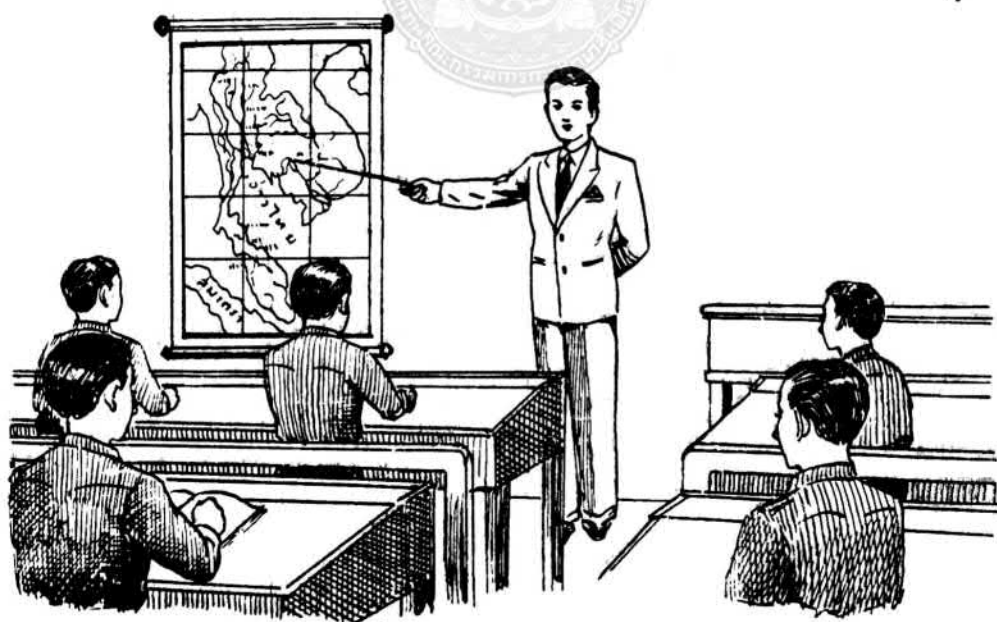

โรงเรียนสมัย

วันหนึ่ง นายเฉลิม สุดเฉลียว
กับลูกสาวได้ไปที่โรงเรียน อัน
งดงามทันสมัยแห่งหนึ่ง เพื่อ
จะรู้ระเบียบวิชา ที่สอนอยู่ใน
โรงเรียนนั้น และอยากจะเห็น
เด็กชายสลับ สุดเฉลียว หลาน

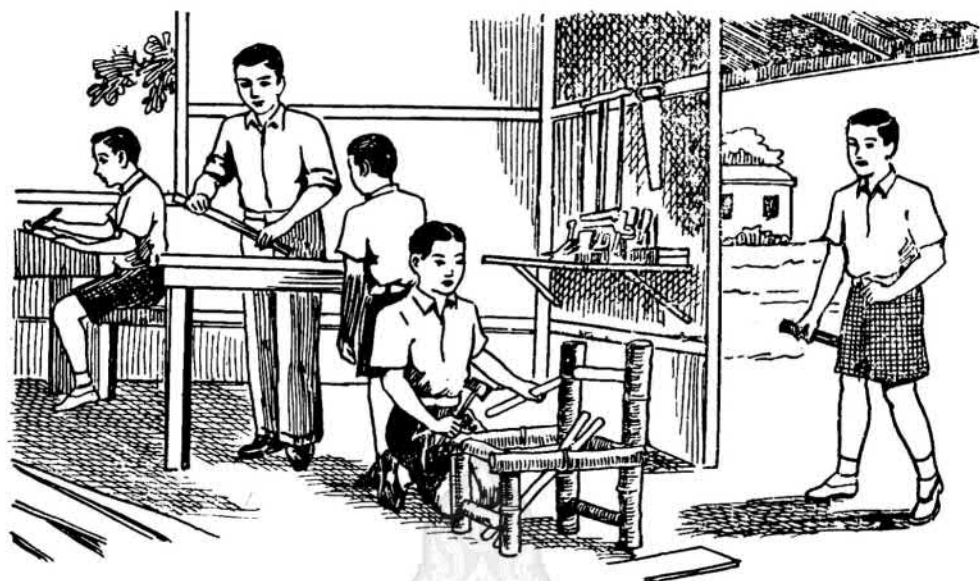

ของเขาเล่าเรียนวิชาเป็นอย่างไรบ้าง เขาไป
ถึงโรงเรียน ก็พอดีเป็นเวลาพักนักเรียนหยุดพัก
เด็กนักเรียนกำลังเล่นกันอยู่ในสนาม อย่าง
สนุกสนาน ที่ริมสนามด้านหนึ่ง มีแม่ค้านำ
ของกินและขนมมาขาย นักเรียนต่างก็นั่งกิน
เป็นระเบียบเรียบร้อยน่าเอร็ดอร่อย เด็กชาย
ลัลล้ ลุดเฉลียว กินอิ่มแล้ว เหลือบมาเห็นลุง
กับพี่สาวเข้า จึงยกมือไหว้ พอดียกขึ้นได้สัก
หน่อย ก็ถึงเวลาเข้าห้องเรียน นักเรียนทุก

ชั้นต่างเดินแถวเข้าห้องเรียน อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ล้วนนักเรียนสตรีนั้น เรียนอยู่อีกแผนกหนึ่งต่างหาก ท่านผู้สอนได้ยินยอมให้นายเฉลิม ลุดเฉลียว เข้าไปนั่งดูหลานของเขาเล่าเรียนในห้องเรียน ห้องเรียนนี้เหมาะดี ฝาผนังทาสีเขียวอ่อนเย็นตาดี และมีแสงสว่างส่องเข้าข้างหลังทางซ้ายมือได้สะดวก นับว่าเหมาะดี นักเรียนนั่งสงบเสียงมั่งตั้งใจเล่าเรียนกันอย่างเงียบสงัด นายเฉลิม ลุดเฉลียว เห็นเด็กชายลุดหลานของเขาขยับเขยื้อนเขม่นเล่าเรียนดี ตอบคำถามก็ถูกต้องและชัดเจนดี รู้สึกยินดีมาก

ต่อจากนี้ ท่านผู้สอนได้เอื้อเฟื้อแนะนำให้เขาไปดูวิชาทำมาหากินแผนกต่างๆ มีทำนา ทำสวน ทำไร่ แผนกนี้ เขาได้เห็นนักเรียนกำลังฝึกงาน เช่น เพาะเมล็ดต่างๆ

บ้าง จับและทำลายแมลง ที่มากัดกินต้นไม้
 บ้าง แล้วยังได้ไปดัดแปรงขัดเหมืองแร่ ป่าไม้
 เลียงวัว หมู เป็ด ไก่ และอื่นๆ ตลอดจน
 ถึงแผนกช่างต่างๆ เช่นช่างแกะสลักก็ทำตลับ
 งา ช่างทอผ้า ก็ทอผ้าต่างๆ ตลอดจนผ้าโล่รัง
 ช่างไม้ก็ใช้ กบ ลี้ว ล้วน ไปตามชนิดของ
 งาน ช่างเหล็กก็ดัดเหล็กเป็นมิด เป็นเคียว
 เป็นฉมวก นาคู น้าชม ยิ่งนัก ทุกสิ่งทุกอย่าง

๕ นายเฉลิม สุดเฉลียว ได้ไปพบเห็น เวลา
 ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐

เรียนวิชาท่ามาหากิน ที่เหมาะและสะดวกแก่
 ตนไว้ให้ได้ และต้องตั้งใจเรียนไว้ให้รู้ดี
 ด้วย เพื่อจะได้ยึดถือเป็นหลัก สำหรับท่ามา
 หากินเลี้ยงตัวเองต่อไป จะได้เป็นกำลังแก่ตน
 และประเทศไทย อันเป็นบ้านเกิดเมืองนอน
 ของเรา

ในวัยเด็ก

ในวัยเด็กเล็กอยู่จรู๋ว่า
 เรียนวิชาชั้นต้นจนจบสิ้น
 แล้วเลือกเรียนวิชาเชิงหากิน
 ให้ถูกถิ่นถูกเวลาถูกท่าที่
 เมื่อเติบโตต่อไปในข้างหน้า
 ต้องมุ่งหน้าหากินตามถิ่นที่
 รู้จักทำรู้จักใช้เก็บให้ดี
 ยามแก่มีเจ็บไข้ได้ไข้เอย

สอนพยัญชนะที่ใช้กล้ำกับ ร ล หรือ ว และให้เด็กอ่านออกเสียง กร- (กรอ) ๆ ล ๆ พล- (พลอ) ให้ถูกต้องก่อน แล้วจึงค่อยให้ผสมสระในแม่บท จากข้างบนลงมาข้างล่างเปรียบเทียบกันทีละคู่ๆ เป็นแถวๆ แล้วจึงให้อ่านจากซ้ายไปขวา และให้เด็กฝึกหัดผสมสระอื่นๆ อีก จนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

กร- กล- กว- ตร- พร- ปล- ขร- ขล-
ขว- ผล- คร- คล- คว- พร- พล-

ะ ำ ึ ู ัว ือ ำ ใ เ

ก	กะ	กา	กี	กู	กัว	เกอ	กำ	ไก	เกา
กร-	กระ	กรา	กรี	กรู	กรัว	เกรอ	กรำ	ไกร	เกรา
ตร-	ตระ	ตรา	ตรี	ตรู	ตรัว	เตรอ	ตรำ	ไตร	เตรา
ปร-	ประ	ปรา	ปรี	ปรู	ปรัว	เปรอ	ปรำ	ไปร	เปรา
กล-	กละ	กลา	กลี	กลู	กลัว	เกลอ	กลำ	ไกล	เกลา
ปล-	ปละ	ปลา	ปลี	ปลู	ปลัว	เปลอ	ปลำ	ไปล	เปลา

๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔

ข	ชะ	ชา	ช	ชู	ชัว	เชอ	ชา	ไช	เชา
ขร-	ขระ	ขรา	ขร	ขรู	ขรว	เชร	ขร่า	ไชร	เชรา
ขล-	ขละ	ขลา	ขล	ขลู	ขลว	เชล	ขล่ำ	ไชล	เชลา
ผล-	ผละ	ผลา	ผล	ผลู	ผลว	เมล	ผล่ำ	ไผล	เมล
ขว-	ขวะ	ขวา	ขว	ขวู	ขวว	เชว	ขว่ำ	ไขว	เชวา
ค	คะ	คา	ค	คู	คัว	เคอ	ค้ำ	ไค	เคา
คร-	คระ	ครา	คร	ครู	ครว	เคร	คร่ำ	ไคร	เครา
พร-	พระ	ปรา	พร	พรู	พรว	เพร	พร่ำ	ไพร	เพรา
คล-	คละ	คลา	คล	คลู	คลว	เคล	คล่ำ	ไคล	เคล

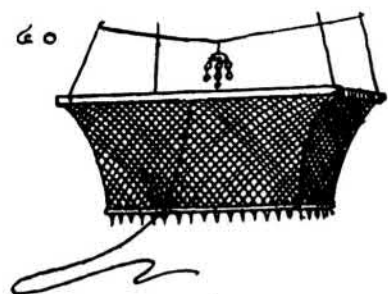
ผ

อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ

๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๑	๒
กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า	ขา	ข่า	ค	ค้ำ
กรา	กร่า	กร้า	กร๊า	กร๋า	ขรา	ขร่า	ครา	คร่า
กลา	กล่า	กล้า	กล๊า	กล๋า	ขลา	ขล่ำ	คลา	คล่ำ
กวา	กว่า	กว้า	กว๊า	กว๋า	ขวา	ขว่ำ	ควา	คว่ำ

๑ ๒ ๓ ๔ ๑ ๒ ๑ ๒

กลี	กลี	กลี	กลี	กลี	ผลิ	ผลิ	ผลิ	คลี	คลี	คลี
ดรุ	ดรุ	ดรุ	ดรุ	ดรุ	ขรุ	ขรุ	ขรุ	ครุ	ครุ	ครุ
เตร	เตร	เตร	เตร	เตร	เชร	เชร	เชร	เคร	เคร	เคร
เปร	เปร	เปร	เปร	เปร	แพร	แพร	แพร	แพร	แพร	แพร
ไกล	ไกล	ไกล	ไกล	ไกล	ไผล	ไผล	ไผล	ไคล	ไคล	ไคล
กลอ	กลอ	กลอ	กลอ	กลอ	ชลอ	ชลอ	ชลอ	คลอ	คลอ	คลอ
กลัว	กลัว	กลัว	กลัว	กลัว	ชลัว	ชลัว	ชลัว	พลัว	พลัว	พลัว
เกลีย	เกลีย	เกลีย	เกลีย	เกลีย	เขเลีย	เขเลีย	เขเลีย	เพเลีย	เพเลีย	เพเลีย
เกลอ	เกลอ	เกลอ	เกลอ	เกลอ	เขลอ	เขลอ	เขลอ	เคลอ	เคลอ	เคลอ
เกรอ	เกรอ	เกรอ	เกรอ	เกรอ	เขรอ	เขรอ	เขรอ	เครอ	เครอ	เครอ
ไกล	ไกล	ไกล	ไกล	ไกล	ไขว	ไขว	ไขว	ไคล	ไคล	ไคล
เปลา	เปลา	เปลา	เปลา	เปลา	เขลา	เขลา	เขลา	เคลา	เคลา	เคลา
กลำ	กลำ	กลำ	กลำ	กลำ	ชลำ	ชลำ	ชลำ	คลำ	คลำ	คลำ

เปล

หัวปลี

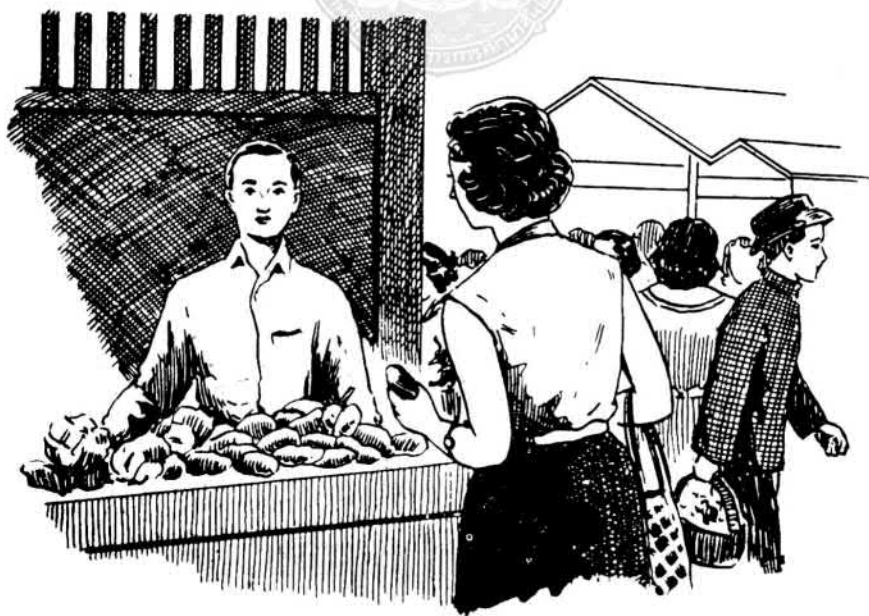
ตะกร้อ

แบบฝึกหัด

ตีเกราะ ใจกล้า ไกล่เกลี่ย ตะกร้อ ตะกร้า
 มะเกลือคละกัณ กล้าหาญ ประคาน้ำ คำแปล
 หัวปลี ไกวเปล หัวเปราะะ รถดับเพลิง มวย
 ปล้ำ น้ำครำ ผ้าไตร เข้าตรู ประคู้ ตะไคร้
 ปลอดภัย ไบขลุ่ แก้วเกลบ กระดาษ ขวัญข้าว
 ชะคราม ครีกครน คลึงโคลง ความข้าง ไหว้
 พระ ผ้าแพร แคล่วคล่อง พลับพลึง เครื่อง
 เคลือบ พุดเพราะ มีดพริ้ว ช้ำพลู แต่งวา
 คั่นคว่ำ ตรีกตรอง ตะไคร่น้ำ ฝนพริ้ว กะหล่ำ-
 ปลี พลับพลา กุ้งพล่า แพร่หลาย ผกากรอง
 พริ้วลอน ลานครุ ไคร้ครวญ จากพราก บินไขว่
 นกเปล้า กินปลี พรานป่า ตระเตรียม ยิงกวาง
 กลางดง กระบือ

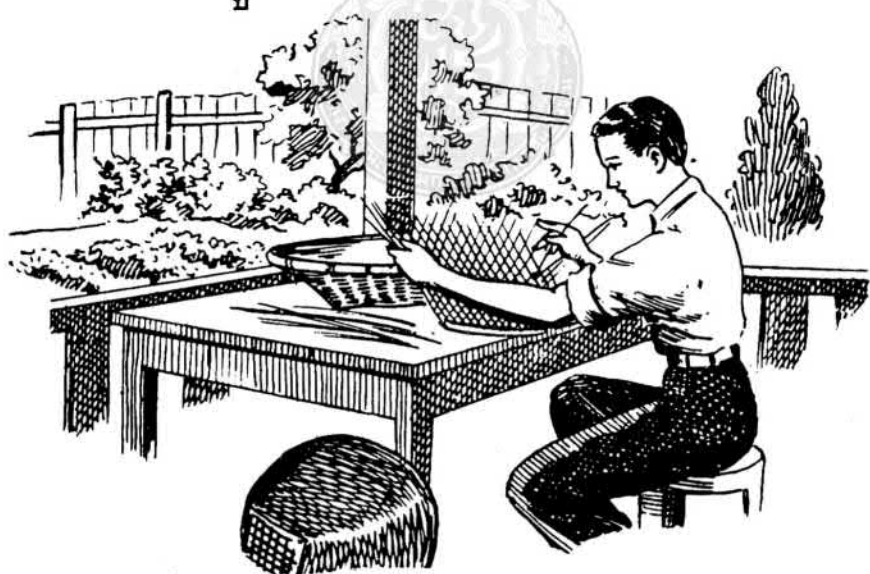
นายกกล้า ใจกล้า ตีอย่างไร

นายกกล้า ใจกล้า ทำมาหากินในทางทำไร่
ไร่ของแกมี เปราะะ ชิง ข่า ตะไคร้ พัก แฝง
แตงกวา กะหล่ำปลี และผักอื่น ๆ อีกหลาย
อย่าง แกเป็นคนขยันขันแข็ง รู้จักค้นคว้าหา
ข้อที่น่ารู้ ในเรื่องทำไร่ตามหลักวิชา เอาใจ
ใส่บำรุงไร่ดีมาก หมั่นรดน้ำ ถากถางไล่มด
และคอยระวังจับหนอน ตัวเพลี้ย ไม่ให้มา

กัตกินผักของแก ผักของแกจึงงอกงามดี น้ำด
น้ำชมแท้ ๆ

พอเวลาเช้าตรู่ ถึงแม่ฝนจะตกพรั่ำ ๆ และ
หนทางจะเฉอะแฉะ แกก็ทนตรำฝน ไม่กลัว
เปอะเปื้อน หาบผักต่างๆ เสรไปเที่ยวขาย
ตามตลาด แกเป็นคนใจดี หน้าตายิ้มแย้มอยู่
เสมอ วาจาก่อนหวาน ฟังเพราะจับใจ
และไม่ใคร่พูดพรั่ำเพรื่อ

ถ้าแกมีเวลาว่าง ใครเผลอหน้า เข้า
ไปดูใกล้ ๆ ประตुरुวไรจะเห็นแกนั่งอยู่บนเก้าอี้

ล้านกระจาด ตะกร้า เป็นต้น ด้วยฝีมืออัน
ละเอียดเรียบร้อย นาด น้าไข ถ้ามีเหลือมาก
ก็ส่งไปขายที่ตลาด ใครๆ ก็พอใจอุดหนุนแก่

ในเรือนของแกแม่แต่ครัว ก็ดัดละอาตดี
ถ้วยชามวางคว่ำ เป็นระเบียบเรียบร้อย ตุ่ม
น้ำก็ไม่ให้มีตะไคร่น้ำจับ จนกระทั่ง กะปิ
น้ำปลา หัวหอม หัวกระเทียม นางไปล่ ใจกล้า
เมียของแก ก็หมั่นเอาออกผึ่งแดดบ่อยๆ เพื่อ
มิให้เป็นขมวน

แกชอบใช้เสื้อผ้า ที่ทำขึ้นจำหน่ายใน
ประเทศไทย เพื่อบำรุงสินค้าในบ้านเมืองของ
ตน แพร และไหม ถึงแม้มีแพรหลายก็ตามแต่
แกไม่มีใครชอบใช้ เพราะมีราคาแพงเกินไป
สู้รุ่มสุ่ยเสียเงินในสิ่งที่ไม่จำเป็น

ตามเรื่องที่ได้อ่านมานี้ นักเรียนคงรู้ได้
แล้วว่า นายกล้า ใจกล้า ขยันขันแข็งอย่างไร
มีกริยาวาจาเป็นอย่างไร เรือนของแกจนกระทั่ง
ครัวสะอาดอย่างไร และแกรู้จักประหยัดใช้
เสื้อผ้าเป็นอย่างไร ข้อเหล่านี้นักเรียนทุกคน
คงตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า ของแกดีทั้งหมด
และเป็นสิ่งที่น่าจะจดจำ กระทำตามแกทั้งสิ้น
ด้วย ถ้าชาวไทยเราทุกคน ต่างรู้สึกสำนึก
ตัวถึงหน้าที่อันดงามเช่นนี้แล้ว ประเทศไทย
เราก็จะมั่นคง และรุ่งเรืองขึ้นเทียบเท่าไหล่เขา

เมืองไทย

ดินดีลุ่ม

เพื่อนรัก

ร่วมช่วยกัน

วิชา

เป็นหลักได้

ให้รู้

ค้นคว้าไป

ช่วยกัน

ด้วยลำแข้ง

ทำไป

แม่อาบเหงื่อ

ดงนี้

ร่มเย็นแน่

โลกเขา

ถิ่นไทยนี้

ใหญ่อุดม

เป็นนาล้วน

เราชักชวน

มุ่งหมั่นทำ

ต้องหาไว้

ใช้ช่วยนำ

สู่ทางจำ

ให้มากมาย

อย่างขันแข็ง

และแรงกาย

ไม่เลี้ยดาบ

เมื่อทำงาน

มั่งมีแท้

หาไหนปาน

คงเล่าขาน

ดั่งามเอย

ให้เอาตัวกล้ำที่ผสมสระแล้ว มาผสมกับตัวสะกดในแม่บท จากซ้ายไปขวาเป็นแถว ๆ ก่อน แล้วจึงให้อ่านจากข้างบนลงมาข้างล่าง และให้เด็กฝึกหัดผสมสระอื่น ๆ อีกรจนเข้าใจแจ่มแจ้ง

กร— กล— กว— ตร— พร— ปล— ขร— ขล—
 ขว— ผล— คร— คล— คว— พร— พล—

	ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ
กระ	กรัง	กรัน	กรัม	กรัย	—	กรัก	กรัด	กรับ
กรา	กราง	กราน	กราม	กราย	กราว	กราก	กราด	กราบ
กรี	กริง	กริน	กริม	กรีย	กริว	กริก	กริด	กริบ
ครี	คริง	คริน	คริม	ครีย	คริว	คริก	ครัด	ครีบ
ตรี	ตริง	ตริน	ตริม	ตริย	ตริว	ตริก	ตรัด	ตริบ
ครี	คริง	คริน	คริม	ครีย	คริว	คริก	ครัด	ครีบ
ผลู	ผลุง	ผลุน	ผลุม	ผลุย	ผลูว	ผลูก	ผลูด	ผลุบ
ปลู	ปลุง	ปลุน	ปลุม	ปลุย	ปลูว	ปลูก	ปลูด	ปลุบ
เพล	เพลง	เพลน	เพลม	เพลย	เพลว	เพลก	เพลด	เพลบ
แปล	แปลง	แปลน	แปลม	แปลย	แปลว	แปลก	แปลด	แปลบ
โกระ	กรง	กรน	กรัม	กรย	กรว	กรก	กรด	กรบ
คลอ	คลอง	คลอน	คลอม	คลอย	คลอว	คลอก	คลอด	คลอบ
พรว	พรวง	พรวน	พรวม	พรวย	—	พรวก	พรวด	พรวบ
เกรีย	เกรียง	เกรียน	เกรียม	เกรียย	เกรียว	เกรียก	เกรียด	เกรียบ
เกลือ	เกลือง	เกลือน	เกลือม	เกลือย	เกลือว	เกลือก	เกลือด	เกลือบ
เพลอ	เพลิง	เพลิน	เพลิม	เพลีย	เพลิว	เพลิก	เพลิด	เพลิบ

ผ น อ ก ษ ร ก ล า ง

	๑	๒	๓	๔
กัณ	กัณ	กัณ	กัณ	กัณ
กลัน	กลัน	กลัน	กลัน	กลัน
กวาง	กว้าง	กว้าง	กว้าง	กว้าง
กราว	กร่าว	กร้าว	กร้าว	กร้าว
กลิง	กลิง	กลิง	กลิง	กลิง
กรัง	กรัง	กรัง	กรัง	กรัง
กลน	กลน	กลน	กลน	กลน
กลุม	กลุ่ม	กลุ้ม	กลุ้ม	กลุ่ม
เปลง	เปล่ง	เปล้ง	เปล้ง	เปล้ง
เกลณ	เกล่น	เกล้น	เกล้น	เกล่น
กลน	กล่น	กล่น	กล่น	กล่น
โกรง	โกร่ง	โกร้ง	โกร้ง	โกร้ง
กลอง	กล่อง	กล็อง	กล็อง	กล็อง

๑
อักษรรกลาง

	๑	๒	๓	๔
กลวย	กล่วย	กล้วย	กลว้ย	กลว้ย
เปรียว	เปรี้ยว	เปรี้ยว	เปรี้ยว	เปรี้ยว
เกลอน	เกลอน	เกลอน	เกลอน	เกลอน
ผน				
อักษรรสูง			อักษรรต่ำ	

	๑	๒		๑	๒
ชน	ชน	ชน	คน	คน	คน
ชณ	ชณ	ชณ	ครน	ครน	ครน
ชวาง	ชวาง	ชวาง	ควาง	ควาง	ควาง
ชราว	ชราว	ชราว	คราว	คราว	คราว
ชลง	ชลง	ชลง	คลง	คลง	คลง
ชลง	ชลง	ชลง	ครง	ครง	ครง
ชลง	ชลง	ชลง	คลง	คลง	คลง
ชลย	ชลย	ชลย	คลม	คลม	คลม

อักษรสูง

อักษรต่ำ

เขลง	เขล่ง	เขล้ง	เคลง	เคล่ง	เคล้ง
แขวน	แขว่น	แขว้น	แเคลง	แเคล่ง	แเคล้ง
ขลน	ขล่น	ขล้น	คลน	คล่น	คล้น
โขรง	โขร่ง	โขร้ง	โครง	โคร่ง	โคร้ง
ขลอง	ขล่อง	ขล้อง	คลง	คล่ง	คล้ง
ขลอย	ขล่อย	ขล้อย	คลง	คล่ง	คล้ง
เขรียว	เขรียว	เขรียว	เพรียว	เพรียว	เพรียว
เขลอน	เขลอน	เขลอน	เคลอน	เคลอน	เคลอน

สอนอักษรควบไม่แท้ คือพยัญชนะที่กล้ำกับตัว ร ซึ่งไม่ต้องออกเสียง ร อย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่ง ทร ออกเสียงเป็น ซ เช่น

สระ อ่านว่า สระ

ไทร อ่านว่า ไท

สระ อ่านว่า สระ

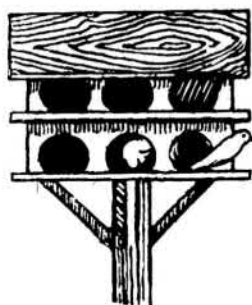
สร้าง อ่านว่า ล้าง

สร้อย อ่านว่า ล้อย

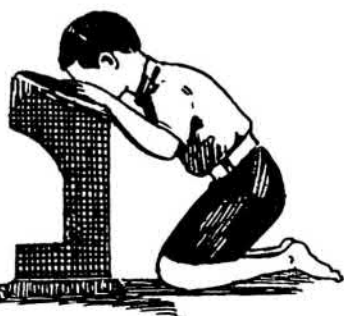
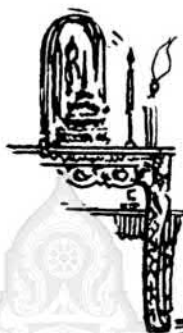
จริง อ่านว่า จิง

อินทรี อ่านว่า อินชี่
 ไทร อ่านว่า ไช
 ทรง อ่านว่า ชง

ทราย อ่านว่า ซาย
 หรดโทรม อ่านว่า ชุดโซม
 เทรก อ่านว่า แซก

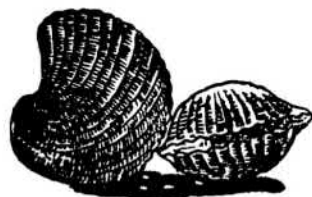
กรงนก

กราบพระ

เครื่องบิน

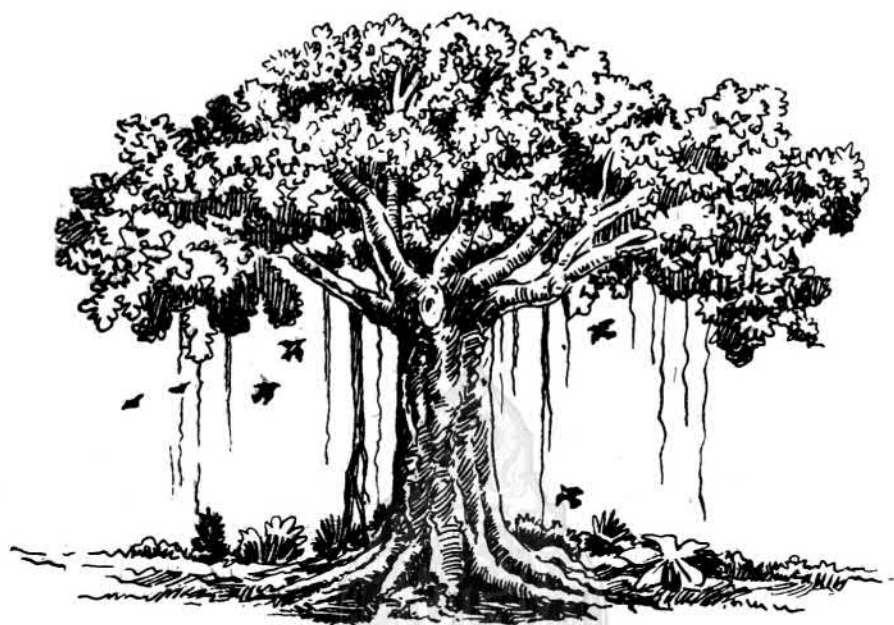

หอยแครง

แบบฝึกหัด

กลมเกลียว แกล้วกล้า ล้มเกลี้ยง มะกรูด
 เกรงกลัว อดกลั้น แปร่งฟัน เปลวไฟ ปลิว
 ไป ปลายข้าว มะขวิด กว้างขวาง ดำขวาน

แขนงเลื้อย ลรงน้ำ เป่าขลุ่ย ห้ามปราง ข้าว
 เปลือก ปากตรอก ซื่อตรง ตระเตรียม ตรึก
 ตรอง ร้องเพลง พร้อมเพรียง เพลิดเพลिन
 ปลุกพริก มะพร้าว มะพลับ หล่นผล้อย ผลัดผ้า
 คุ้ยปลา มะปราง กลางวัน วงกลม ว่ากล่าว
 ด้ายกลุ่ม กราบพระ ข้าวเกรียบ ได้กรอก
 กรงนก กรองน้ำ คราดนา ปลาทราย กลีบบัว
 เครื่องบิน ครกหิน พรวนดิน ความดี พรุ่งนี้
 ชีโครง พลบค่ำ หอยแครง ชุดคลอง คลอง
 แคล้ว ตัวครึ่ง คล้ายคลึง ครอบครัว วัวควาย
 กวักมือ ปกครอง คราวหลัง ครั้งแรก กวาดเรือน
 คลองใหญ่ แพร์หลาย ครัวไฟ กรวดทราย
 นกกวก ครึ่งซีก กลุ่มใจ ต้นกล้วย นก
 คลั่งโคลง เข้ากรุง กระทรวง โครงกระตูก
 เพาะปลูก ทำจริง

ครอบครัวที่ดี ถ้าจะเปรียบก็เหมือนกับ
ต้นไทรลงตระหง่านแผ่กิ่งก้านออกไปโดยรอบ
มีใบแน่นหนาร่มครึ้ม งดงาม เป็นที่อาศัยจับ
เกาะ ของฝูงนกทั้งหลาย หมายความว่า ผู้
ที่อยู่ในครอบครัวที่ดีนั้น ย่อมจะได้รับความ
ร่มเย็น มีความผาสุก หัวหน้านักทุกคน
แต่ที่จะให้เป็นไป ตามที่วานี้ได้ ก็ด้วยคนทั้ง

หลายในครอบครัว ต่างรู้จักหน้าที่ของตนและ
ต่างทำหน้าที่ของตน มีให้ผลิตผลาดบกพร่อง
ดังจะนำมากล่าวย่อ ๆ ต่อไปนี้

พ่อบ้านเป็นหัวหน้า ของครอบครัวต้องทำ
ตัวให้คนในครอบครัว รักใคร่นับถือเหมือนกับ
ลูกรักพ่อ คือต้องมีใจคอเยือกเย็น กว้างขวาง
ไม่ตระหนี่เหนียวแน่น ใจหนักแน่น ใจดี
ไม่เกรี้ยวกราด ใจแน่วแน่ไม่โลเล มีความ

เที่ยงตรง ซื่อสัตย์ ทำอะไรทำจริง ไม่
 เหลวไหล ปลิ้นปล้อน กลับกลอก เอาความจริง
 ไม่ได้ มีไหวพริบ ตริตรอรอบคอบ คอยระวัง
 ดูแลไม่ให้มีอะไรบกพร่อง ไม่หุเบา ไม่เชื่อ
 คำล่อผลอพล่อยๆ ของใครง่ายๆ และต้องรู้จัก
 อยู่เสมอว่า ตนเป็นกำลังของครอบครัว เป็น
 ฝ่ายที่หาเงิน มาเลี้ยงครอบครัว หลักที่ดีที่สุด
 ก็คือ ทำตัวให้เป็นแบบอย่างอันดีงามของคน
 ในปกครอง เพื่อเขาจะได้นับถือและกระทำ
 ตามด้วยความจงรักภักดี

ส่วนแม่บ้านนั้น ต้องทำตัว ให้คนใน
 ครอบครัวรักใคร่นับถือเหมือนนกับลูกรักแม่นอก
 จากมีใจคอเหมือนนกับล้อบ้าน ดังกล่าวแล้ว
 ยังต้องเป็นผู้ดูแลงานต่างๆ ในเหย้าเรือนให้
 เรียบร้อย รู้จักประหยัดใช้จ่ายให้พอเหมาะ

รู้จักเก็บเล็กประหล่นน้อยเหมือนนกกับปลวกที่ทำรัง
 ตอง คอย อบรม กล่อม เกลา ลก ให้เป็นผู้มี
 กำลังแข็งแรง มีความรู้เฉลียวฉลาด และเป็น
 คนดี ลอญลกให้รู้จักรักครอบครัวและรักชาติ
 บ้านเมือง ให้ระลึกถึงความดีของผู้ที่ได้ช่วย
 ชาติบ้านเมือง ซึ่งล่วงลับไปแล้ว แต่ความดี
 ยังมีได้ลบล้างตามไป แล้วพยายามทำความดี
 ให้เหมือนท่านเหล่านั้น นอกจากนั้นอย่ารักลูก
 โดยพะนอ อย่าปล่อยตามใจลูกมากเกินไป
 หรือเกรี้ยวกราดขัดใจลูกจนเกินไป เพราะ
 จะทำให้ลูกเหลิงหรือเซื่องซึมอ่อนแอไป

ส่วนเด็กๆ นั้นเล่า ต้องทำตนให้เป็นที่
 น่ารักน่าเอ็นดู ของพ่อแม่ และคนอื่นๆ
 ต้องมีกิริยาจาเริญเรียบร้อย อ่อนโยน รู้จัก
 นบนอบกราบไหว้ ไม่ขำมกราบหรือยื่นคำหว่า

ใคร ๆ ไม่เถียงพ่อแม่ ไม่กล่าวคำหยาบ
 ต้องซื่อตรง ตรงต่อเวลา จริงต่องาน ต้องใจ
 ดี รักเพื่อนฝูง ไม่เอารัศเอาเปรียบ หรือ
 แก่งแย่งชิงดีกัน ไม่แก่งหรือเล่นรังแกเพื่อน
 ต้องรู้สึกระลึกถึงความดีของพ่อแม่ ที่มีแก่ตน
 และผู้ที่ได้ทำความดี แก่ประเทศไทยอย่าง
 สูง และหาทางตอบแทนความดีของท่านด้วย
 ต้องเป็นคนว่าง่ายอ่อนง่าย เชื่อฟังและทำตาม
 คำสั่งสอน ของพ่อแม่อย่างเคร่งครัด ไม่ดื้อ
 ด่าน ต้องขยันหมั่นอ่านหนังสือ เพื่ออบรมตน
 ให้เป็นคนฉลาด และเต็มใจช่วยเหลือพ่อแม่
 ทุกคำเข้า ไม่ทอดธุระ ไม่เล่นคลุกคลีกับ
 เด็กเกเรเล่เพล เพราะจะพาตัวไปสู่ความชั่ว
 ต้องรู้จักค่าของเงิน ว่าเงินทองที่พ่อแม่หามา
 ได้นั้น ไม่ใช่ได้มาง่าย ๆ เลย ได้มาโดย
 ยากลำบากและเหนื่อยอาบเหงื่อต่างน้ำทีเดียว

จึงต้องประหยัดใช้ ตลอดจนรู้จักรักและ
 ถนอมเครื่องใช้สิ่งต่าง ๆ ไม่ให้หมดเปลือง
 ไปในสิ่งที่ไม่จำเป็น เงินที่พ่อแม่ให้ไปซื้อ
 ของรับประทานที่โรงเรียน ควรจะแบ่งเก็บ
 ฝากคลังออมสินไว้ วันละเล็ก วันละน้อย
 ทุก ๆ วัน เพื่ออบรมตนให้เป็นคนรู้จักเก็บ
 หอมรอมริบ

นักเรียนทั้งหลาย พึงจดจำไว้ว่า เมื่อ
 ตนยังเด็กอยู่ ต้องทำตามเยี่ยงอย่าง ของลูก
 หลานที่ดีก่อน ครั้นเติบโตขึ้น เมื่อจะเป็นพ่อ
 บ้านหรือแม่บ้านต่อไปแล้ว จึงค่อยทำตาม
 เยี่ยงอย่าง ของพ่อบ้านแม่บ้านที่ดีต่อไป ถ้า
 ชาวไทยเรารู้สึกตัวเช่นนี้แล้ว ไทยทั้งชาติ
 จะเข้มแข็ง ไม่มีชาติใดกล้ามาข่มเหงได้เลย

ครอบครัวดี

ครอบครัวดีมีสง่าเป็นราศี

ย่อมจะมีพ่อแม่และหัวหน้า

เฝ้าปกป้องป้องทำนุทุกเวลา

ร่วมรักษาหน้าที่อันดีงาม

สร้างตัวดีมีทรัพย์ด้วยช่วยชาติบ้าง

เป็นตัวอย่างลูกหลานให้ไม่ครั่นคร้าม

สุภาพเพียรเรียนร่ากระทำตาม

ทำแต่ความดีไว้ให้ชาติเอย

๒๓

สอนคำที่ไม่ได้ประ ะ (วิสรรชนีย์)

แต่อ่านออกเสียงเหมือน

ประ ะ (วิสรรชนีย์) เช่น

ชโย	อ่านว่า	ชะโย		ลมาคม	อ่านว่า	ละมาคม
กวี	อ่านว่า	กะวี		ขมา	อ่านว่า	ชะมา

แบบฝึกหัด

กวี กษัย ลติ คติ ทหาร ชโย ลบาย ลบง
ลมาคม เลียงชโย ไ้มัยมก เข้าลมาคม
ทางคมนาคม ทนายความ ตามปรกติ เย็บลบง
ลบายดี มีลติ ลงมติ เป็นคติ อนามัย
มหาชน ทหารไทย ธนาคาร จราจร นครหลวง

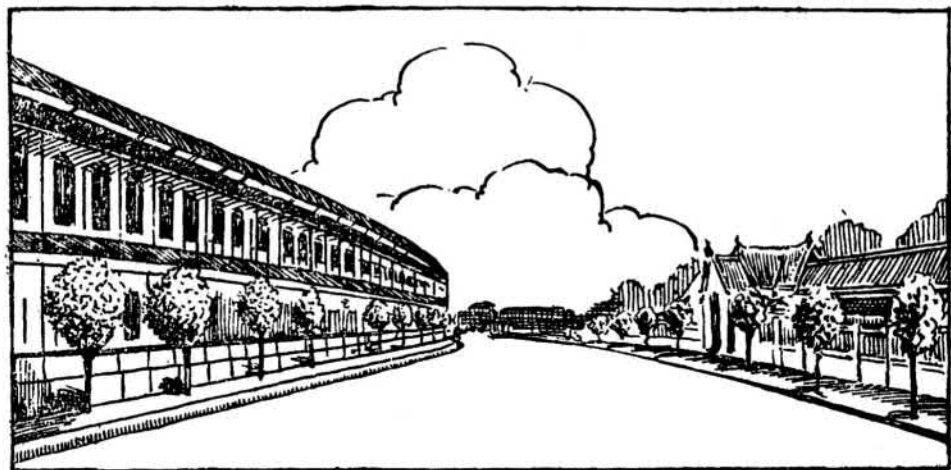
แต่ก่อนมา ในท้องถื่นทุก ๆ จังหวัด แห่ง
ประเทศไทย ตามปรกติ ยังจัดบำรุงไม่
ทั่วถึงกันนัก เพราะมีเรื่องติดขัด อยู่หลาย
อย่าง เช่นเงินทองเป็นต้น มาบัดนี้ ทางฝ่าย
บ้านเมืองเห็นว่า ถึงเวลาแล้ว ที่เราทั้งหลาย

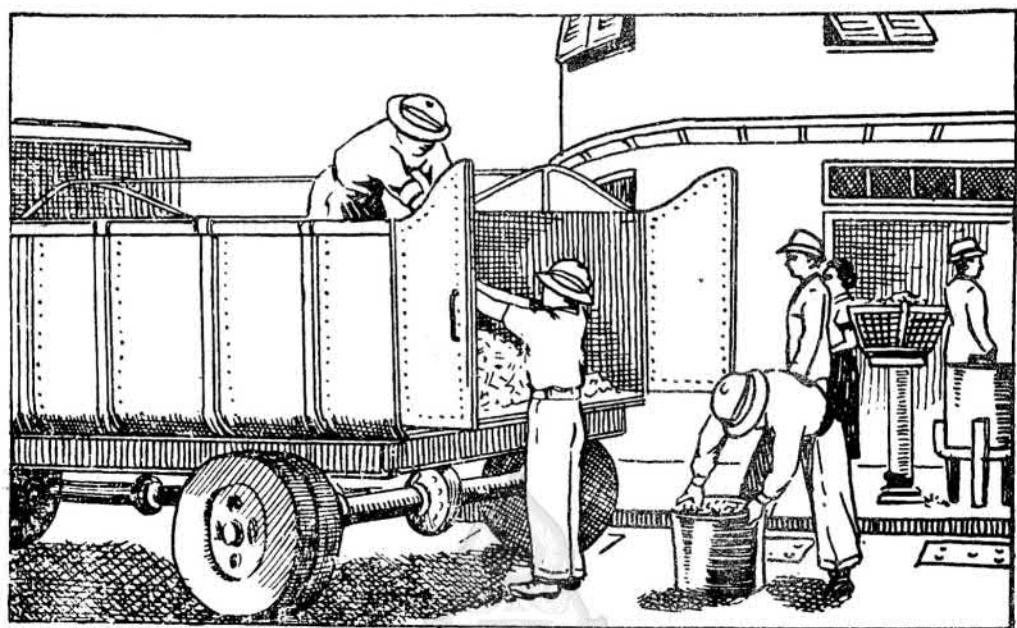
ช่วยกันบำรุงท้องถิ่น

จะต้องตั้งใจ ร่วมมือช่วยกัน จัดให้
ท้องถิ่น มีระเบียบทันสมัย เป็นอย่างเดียวกัน
จึงได้ออกข้อบังคับ ให้ผู้คนที่อยู่ในท้องถิ่น
นั้น ๆ ขวนขวายช่วยกัน จัดบำรุงขึ้นตามแบบ
แผนอันดี เป็นต้นว่า บ้านเรือนก็ต้องปลูก
ให้เป็นระเบียบ ตามแบบแผน ที่กำหนดไว้
ไม่ให้ยัดเยียดอัดแออัดกัน ให้มีแสงสว่าง ลม
เดินได้สะดวก เพื่อให้ถูกอนามัย มีถนนเป็น

ทางคมนาคม สำหรับประชาชนไปมา หรือชน
 ล่งสินค้า มีท่อและรางน้ำ สำหรับระบาย
 สิ่งโสโครก ให้ไหลไปสู่ที่รวมได้โดยง่าย
 เพื่อไม่ให้หมักหมม เกรอะกรังอยู่ได้ มี
 ตลาดสร้างอย่างถูกแบบ เป็นย่านการค้าขาย
 มีลุ่มอย่างสะอาดแบบใหม่ มีโรงเรียน
 เป็นที่เล่าเรียนของเด็ก มีสนาม และอื่นๆ
 เพื่อความครึกครื้นรื่นเริง มีสนามเป็นที่
 สำหรับเล่นออกกำลังกาย เพื่อบำรุงร่างกายให้
 แข็งแรง และเพื่อสันทนาการ มีสวนสำหรับ

เดินเล่น เพื่อพักผ่อนหย่อนใจในยามว่าง
 มีสถานที่ช่วยเหลือคนเจ็บไข้ เพื่อบำบัดความ
 เจ็บป่วย มีน้ำดื่มที่สะอาด ตลอดจนไฟฟ้าใน
 เวลาจำเป็น สว่างไสว มีเจ้าหน้าที่ดูแลความ
 สะอาด ตามถนนและตรอก คอยกำจัดขยะและ
 อื่น ๆ ซึ่งเป็นต้นเหตุ ของความป่วยเจ็บ ร้าย
 แรงบางอย่าง และมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลแก้ไข
 บำรุง ส่งเสริม ในการทำมาหากิน อย่าง

๖๓
ทันสมัย ให้ดียิ่งขึ้น เหล่านี้เป็นต้น เมื่อต้อง
ถื่นนั้นๆ ได้รับทะนุบำรุง ด้วยสิ่งต่างๆ ดัง
กล่าวมาแล้ว ก็เป็นที่แน่ใจว่าต้องถื่นนั้น
จะเป็นที่อยู่สบายดี จำนวนผู้คนก็จะมีมากขึ้น
ถ้าจัดบำรุงกัน ครบถ้วนเต็มที่ ทั่วถึงทุกจังหวัด
แล้ว บ้านเมืองไทยก็จะงดงาม ทันเทียม
มหาประเทศอื่น ๆ ได้

ในเรื่องจัดบำรุงต้องถื่น ของตนเอง ให้
ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน ที่ทันสมัยนั้น
เรียกว่าเทศบาล ต่อไปข้างหน้า นักเรียน
จะต้องมีหน้าที่ช่วยกัน จัดทะนุบำรุงต้องถื่น
ที่ตนอยู่ เพื่อความรุ่งเรือง แก่บ้านเกิด
เมืองนอนอันเป็นที่รักยิ่ง ของตนต่อไป

การเทศบาล
 ระลึกรู้สึกตัว
 ชาวไทยทั่วอ่ามวรว
 จงร่วมรวมใจคอ
 ขอให้ช่วยทำด้วยกัน
 บำรุงปรับปรุงแต่ง
 ท้องถิ่นแหล่งแห่งเราพลัน
 เพื่อความงามครบครัน
 ทุกสิ่งอันทันสมัย
 ตึกงามงามถูกทำ
 หันเข้าหาอนามัย
 รมรณแซมชื่นใจ
 ทุกสถานบ้านเมืองเรา

ข ค ช ฌ ฉ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ณ ธ ภ ศ ษ ฬ

ข อ่านว่า ข
ค ช อ่านว่า ค เช่น
ฆ่า เขียน ช้อง ระฆัง
ตะเข้ ฯลฯ

ฌ อ่านว่า จ เช่น
เข้าฉาน ฯลฯ

ฎ อ่านว่า ย เช่น
หญิง หย้า ใหญ่
ญวน ญุ่น ฯลฯ

ฏ อ่านว่า ด เช่น
ชฎา ฎีกา ฯลฯ

ฐ อ่านว่า ต เช่น
ปฏิทิน ฯลฯ

ท อ่านว่า ถ เช่น
ฐานะ ฐาน กรฐิน ฯลฯ

ฒ อ่านว่า ท เช่น
กัฐา ผู้เฒ่า ชง
เชอ ชุระ ฯลฯ

ณ อ่านว่า น เช่น
ณ ชณะ คณะ ฯลฯ

ธ อ่านว่า พ เช่น
ภายในภูเขาคะเทาะ
ล้าเกา อำเภอละเกา
 ฯลฯ

ศ อ่านว่า ล เช่น
ศาลา ศกศอก อาศัย
ศึกษา ภาษา ภาษา
ปริศนา ฯลฯ

ษ อ่านว่า ล เช่น
นาฬิกาจูฬาก็ฬาล ฯลฯ

ลำดับพยัญชนะและอักษร

พยัญชนะ ๔๔ ตัว คือ

ก ข ฃ ค ฅ ฉ ง จ ฉ ช ฌ ญ
ฎ ฏ ฐ ท ฒ ณ ด ต ถ ท ธ น
บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ศ ษ
ส ห ฬ อ ฮ

อักษรสูง ๑๑ ตัว คือ

ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

อักษรกลาง ๙ ตัว คือ

ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ

อักษรต่ำ ๒๔ ตัว คือ

ค ฅ ฉ ง ช ฌ ญ ท ฒ ณ
ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

ธูปเทียน

ภิกษุ

รูปภาพ

เกวรา

ธนู

แบบฝึกหัด

ธูปเทียน ญาติพี่น้อง ธันวาคม คณิต
 เล็งญาณ โรคภัย ญาติ หม่อม พระ
 ความรักดี มีฐานะ ภาษาไทย รูปภาพ ลำ
 พระภิกษุ ภูเขา ชงไทย กอหญ้า ผู้หญิง

ภายนอก ผนัง ปฏิทิน หลักรฐาน รักคณะ
 ทอดกฐิน ห้านาที่ เล่าขง ผู้เฒ่า ไก่ตะเภา
 นายอำเภอ ขั้วเล่ภา เรือล่าภา ภูเขาไฟ

นาฬิกา

ตอน ๑

เวลาบ่ายวันหนึ่ง
 เมื่อเด็กหญิงสารภี
 เฒ่าเกตรากลับจาก
 โรงเรียนแล้ว นาย
 ภักดี เฒ่าเกตรา
 บิดาของเธอได้พา
 ไปเที่ยวที่ห้างขาย
 นาฬิกา แห่งหนึ่ง
 ซึ่งเป็นห้างใหญ่โต
 กว้างขวางมาก มี

นาฬิกาต่างๆ เช่น นาฬิกาพก นาฬิกาข้อมือ
 นาฬิกาปลุก และนาฬิกาแมงดา เป็นต้น ติด
 ไว้ข้างฝาผนัง ตั้งและวางไว้ในตู้ เรียงราย
 แลสะพรั่ง ดูน่าตายิ่งนัก นาฬิกาเหล่านี้
 มีรูปร่างและลักษณะต่างๆ กัน ทำด้วยไม้ก็มี
 ทำด้วยหินอ่อนก็มี ทำด้วยโลหะ เช่น เงิน
 ทอง นาก กะไหล่ ไม้ ก็มี บางเรือนแกะสลัก
 ด้วยฝีมืออันงดงาม เป็นลวดลาย ดอกไม้
 กิ่งไม้และใบไม้ รูปคน รูปม้า และรูปอื่นๆ
 บางเรือนทำเป็นรูปนกฮูก โผล่หน้าออกมา
 เมื่อเวลานาฬิกาตีก็มี เสียงนาฬิกาเดินดัง
 ตึกๆ! ก๊อ๊กแก๊กๆ! ได้ยินอยู่ไม่ขาดระยะ
 เสียงระฆังนาฬิกาตีดังก้องแ่่งๆ! ตึกเต๊กๆ!
 เป็นของน่าดู น่าชมยิ่งนัก เป็นสิ่งแปลกตา
 แปลกหู ทำให้เด็กหญิงสารภีรู้สึกประหลาด
 มาก บังเกิดความเบิกบานใจ และตื่นเต้น
 อยากรู้ อยากเห็น ยิ่งขึ้น นายภักดี กับ

เจ้าของห้างนั้นเป็นผู้ที่รู้จักและคุ้นเคยกันดี
 นายภักดี จึงเที่ยวชมนาฬิกาต่างๆ ในห้างได้
 ตามความพอใจ บิดาของเขาได้ชี้ให้เด็กหญิง
 ลารกี ดูนานาฬิกาชนิดต่างๆ เหล่านั้น พร้อม
 กับอธิบายประกอบ ที่ละอย่างๆ ดังต่อไปนี้

เวลานาฬิกาเดินมีเสียงดัง และเข็มหมุน
 เวียนไปรอบๆ โดยอาศัยกำลังลานและเครื่อง
 ที่ประกอบขึ้นกับลานนั้น ถ้าจะเปรียบกับเท้า
 ของเรา ที่พาตัวเราเดินไปได้ ก็เป็นเช่น
 เดียวกัน เข็มที่บอกเวลานั้น ก็คล้ายกับนิ้วมือ
 ของเราที่ชี้บอกใครให้ดูอะไร ส่วนเสียงระฆัง
 ที่บอกเวลานาฬิกาและตึกนั้นเล่าก็คล้ายกับ
 เสียงของเราที่พูดบอกข้อความอะไรแก่ใครๆ
 นั่นเอง นี่ก็เป็นสิ่งแปลกประหลาด น่าชม
 ความคิดที่เขาคิดทำขึ้น

นาฬิกา

ตอน ๒

หน้านาฬิกานั้นแบนและกลม ที่หน้า
นาฬิกานี้แบ่งออกเป็นช่องใหญ่ๆ ๑๒ ช่องเท่าๆ
กัน ช่องใหญ่ ช่องหนึ่งๆ มีเครื่องหมาย
๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, และ ๑๒ กำกับ
อยู่ทุกๆ ช่อง ในระหว่าง ช่อง ใหญ่ช่อง
หนึ่งๆ ยังได้แบ่ง ออกเป็นขีดเล็กๆ อีก

๓๒๕
๕ ขด ล้วน เครื่อง หมายถึง เวลานาฬิกา นั้น
เขียนเป็นตัวเลขโรมันบ้าง ตัวเลขอาระบิกบ้าง
บางเรือนมีตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๒ บางเรือนก็มีตั้งแต่
๑ ถึง ๒๔ คือตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๒ รอบหนึ่ง และ
๑๓ ถึง ๒๔ อีกรอบหนึ่ง

เข็มของนาฬิกา หมุนเวียนจากทางซ้าย
มือไปทางขวามือที่เขาเรียกว่า เวียนขวา เล่ม
เข็มนาฬิกาโดยมาก มีอยู่ ๒ ชนิด คือ เข็ม
สั้นสำหรับชี้บอกชั่วโมง เมื่อหมุนไปชั่วระยะ
ช่องใหญ่ช่องหนึ่ง ๆ นับเป็นเวลาชั่วโมง
หนึ่ง ๆ เช่น หมุนจาก ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ที่กึ่งกลาง
ตอนบน ไปถึงเลข ๑ เรียกว่า ๑ นาฬิกา และ
จาก ๑ ไปถึง ๒ ก็เรียกว่า ๒ นาฬิกา เป็น
ลำดับเรื่อยไป ในทำนองเดียวกัน จนกระทั่ง
ถึง ๑๒ ก็เรียกว่า ๑๒ นาฬิกา เข็มอีกชนิดหนึ่ง
เรียกว่า เข็มยาว สำหรับชี้บอกนาที เมื่อ

หมุนไปชั่วระยะเวลาของเล็กลงหนึ่งๆ นับเป็น
เวลานาทีหนึ่งๆ เช่น ตั้ง ต้น หมุน จาก เลข ๑๒
นั้น ไปชั่ว ๑ ชด ก็เรียกว่า ๑ นาที ๒ ชดก็ ๒
นาที ๓๐ ชดก็ ๓๐ นาที หรือครึ่งชั่วโมง
และต่อๆ ไปในทำนองเดียวกัน จนถึง ๖๐ ชด
ก็เรียกว่า ๖๐ นาที หรือ ๑ ชั่วโมง เข็มยาวนี้
จะต้องหมุนไปบรรจบรอบที่ตรงเลข ๑๒ เล่ม
ทุกๆ ชั่วโมง

นาฬิกา

ตอน ๓

วิธีดูนาฬิกาหรือนับเวลาคือ พอเวลา
ตะวันออกแสงอ่อนๆ แสงเงินแสงทองงามตา
เข็มสั้นจะชี้ตรงเลข ๖ ซึ่งอยู่กึ่งกลางตอนล่าง
ตรงกันข้ามกับเลข ๑๒ เรียกว่าเวลา ๖ นาฬิกา
หรือย่ำรุ่ง ครั้นตะวันสูงขึ้นๆ เข็มสั้นนั้น

ก็หมุนต่อไปจนถึงเลข ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, และ ๑๒ ในทำนองเดียวกัน เรียกว่า ๗ นาฬิกา ๘ นาฬิกา ๙ นาฬิกา ตลอดไปจนถึง ๑๒ นาฬิกา หรือเที่ยงวัน ซึ่งเป็นเวลาที่ดวงตะวัน อยู่ตรงหัวเราพอดี ต่อจากนี้ ดวงตะวันจะลดต่ำ ลงไปทุกๆ ที เข็มสั้นจะหมุนต่อไปถึงเลข ๑๓ หรือ ๑ เรียกว่า ๑๓ นาฬิกา ถึงเลข ๒ ก็เรียกว่า ๑๔ นาฬิกา ในทำนองเดียวกัน จนถึงเลข

๖ เรียกว่าเวลา ๑๘ นาฬิกา หรือย่ำค่ำ ซึ่ง
 เป็นเวลาตะวันตกดิน นับเป็นเวลา ๑๒
 ชั่วโมง ซึ่งเป็นเวลากลางวัน เราได้รับแสง
 ล่วง ตลอดทั้ง ๑๒ ชั่วโมง เป็นเวลาเหมาะ
 สำหรับไปทำมาหากิน ต่อจากนั้นเข็มสั้นก็
 หมุนต่อไปจนถึงเลข ๗ เรียกว่า ๑๘ นาฬิกา
 ถึงเลข ๘ เรียกว่า ๒๐ นาฬิกา ตลอดไป
 จนถึงเลข ๑๒ เรียกว่า ๒๔ นาฬิกา หรือ
 เที่ยงคืน หรือสองยาม ซึ่งนิยมกันว่า ตั้งต้น
 ใหม่นั่นแหละ แล้วเข็มสั้นหมุนต่อไปอีก ชั้
 ตรงเลข ๑ เรียกว่า ๑ นาฬิกา ชั้ตรงเลข ๒
 เรียกว่า ๒ นาฬิกา ชั้ตรงเลข ๓ เรียกว่า
 ๓ นาฬิกา หรือสามยาม และตอนสามยามนี้
 มักได้ยินเสียงไก่ขันแจ้วๆ บอกเวลาค่ำๆ
 กับเสียงนาฬิกาคี ในที่สุดชั้ถึงเลข ๖ เรียกว่า
 ๖ นาฬิกา หรือย่ำรุ่ง เวลาเช้าตรู่นี้ ไก่ยังขัน

กระชั้นเสียงหนักขึ้น เสียงนกเสียงการ้องจ๊อก
แจ๊กแซ๊งแซ่ ต่างก็ออกจากรัง บินไปเที่ยวหา
กินเป็นฝูงๆ แต่เช้าตรู่ ผู้คนตื่นนอน ลุกขึ้น
ทำงานกัน ยามนี้อากาศเย็นสบายและสดชื่นดี
มาก เวลาตั้งแต่ ๑๘ นาฬิกาถึง ๒ นาฬิกา
รวม ๑๒ ชั่วโมง เป็นเวลากลางคืนมืดมัว
ไม่แลเห็นแสงตะวันเลย นอกจากแสงเดือน
แสงดาวเท่านั้น เวลากลางคืนจึงเย็นสบายกว่า
เวลากลางวันมาก ทั้งเหมาะสำหรับพักผ่อน
หลับนอน ทั้งกลางคืนและกลางวัน นับเป็น
เวลา ๒๔ ชั่วโมง เรียกว่าวันหนึ่ง

นาฬิกา

ตอน ๔

วิธีดูนาฬิกา นอกจากใช้ตามองดูเข็มตาม
ที่ได้กล่าวมาแล้ว จะใช้หูฟังเสียงนาฬิกาก็

ได้เพราะนาฬิกาที่มีระฆังตี บอกเวลานาฬิกา
นั้น จำนวนครั้งที่ตกเท่ากับจำนวนเครื่องหมาย
ที่เข็มสั้นบอกนั้นๆ เล่มขอเช่นเมื่อชดตรงเลข ๑
นาฬิกาที่ ๑ ที่ ชดตรงเลข ๒ นาฬิกาที่ ๒ ที่
ตลอดเรื่อยไปจนถึงเลข ๑๒ นาฬิกาที่ ๑๒ ที่
ครบรอบหนึ่งพอดี เมื่อนาฬิกาที่ ๑๒ ที่แล้ว
ต่อจากนั้นก็ตั้งต้นตี ๑ ที่ไปใหม่ ดังนั้นเมื่อถึง
เวลา ๑๓ นาฬิกา จึงตี ๑ ที่ ๑๔ นาฬิกาที่ ๒ ที่
เรื่อยไป จนถึง ๒๔ นาฬิกา ที่ ๑๒ ที่ ครบ
อีกรอบหนึ่ง เช่นเดียวกัน ทุกๆ คนควรจะหัด
ดูนาฬิกาให้เป็น เพราะนาฬิกาเป็นเครื่อง
สำหรับนับและดูเวลา บอกเวลาให้เราได้
มันเดินตามปกติทุกๆ วัน ครั้นถึงเวลาตีมันก็ต
ตรงกับเวลานาฬิกาของมันจริงๆ นับว่ามันตรง
ต่อเวลาดีมาก เป็นตัวอย่างอันดีงาม ที่เด็ก ๆ
น่าจะอบรมตน ให้เป็นคนตรงต่อเวลาจริงๆ

คล้าย ๆ กับทำตัวให้เป็นนาฬิกา
เช่น เวลา ๖ นาฬิกาตื่นนอน

๗ นาฬิกา ไปโรงเรียน ๑๕
นาฬิกาโรงเรียนเลิก รีบกลับ
มาบ้าน ๑๗ นาฬิกา อาบน้ำ

รับประทานข้าวเย็น เวลา ๑๙
ถึง ๒๐ นาฬิกา ดหนังสือท่องบ่น
วิชาต่างๆ ที่ได้เล่าเรียนมา
เวลา ๒๐ นาฬิกา เข้านอน

เด็ก ๆ ที่นอนแต่หัวค่ำ
แล้วตื่นแต่เช้า ๆ จะรู้สึกชุ่มชื้น
ดี ย่อมทำให้ร่างกายแข็งแรง
หน้าตาอึมเอิบ งดงาม แจ่มใส
น่ารัก และทำให้ความคิดดี
เรียนหนังสือได้ดีด้วย

เด็ก ๆทั้งหลาย ได้อ่านเรื่องนาฬิกามาเพียง

เถ้านี้ จะเห็นได้ว่า นาฬิกา
 มันเที่ยงตรงต่อเวลา จริงต่อ
 เวลาดีมาก เป็นตัวอย่างอันดี
 งาม สำหรับคอยเตือนเราให้รู้
 ลึกตัวว่า อายุของเรานั้นค่อยๆ
 แก่ขึ้น ทุกคืน ทุกวัน ทุกนาท
 เวลาเป็นเงินเป็นทอง เป็นของ
 อันมีค่า ไม่น่าจะปล่อยให้มัน
 ล่วงไปเสียเปล่าๆ เลย เรา
 น่าจะใช้เวลาทำอะไรๆ ที่จะ
 ดำเนิน ไปสู่ความดีความงาม
 แก่ตน และแก่บ้านเกิดเมือง
 นอนอันเป็นที่รักยิ่งของตน ถ้า
 ชาวไทยเราทุกคน ต่างก็รู้ลึก
 ตัวเช่นนี้แล้ว เราก็จงช่วยกัน
 คิดทำเครื่องใช้สอยต่างๆ ของ
 เราใช้เอง โดยไม่ต้องอาศัยบ้านเมืองอื่นเขา

จงเทียบ
 เราเป็นนา-
 เข็มบ่ง
 พียงเฟื่องไว้
 ย่ำรุ่ง
 วางหน้าชน
 อาบน้ำ
 หมดโลมม
 โมงเช้า
 เครื่องเรียนทว
 เตรียมไป
 ทเพื่อนเรา
 ตอนบ่าย
 นาฬิกา
 ถึงเหยา
 หยิบงานทำ

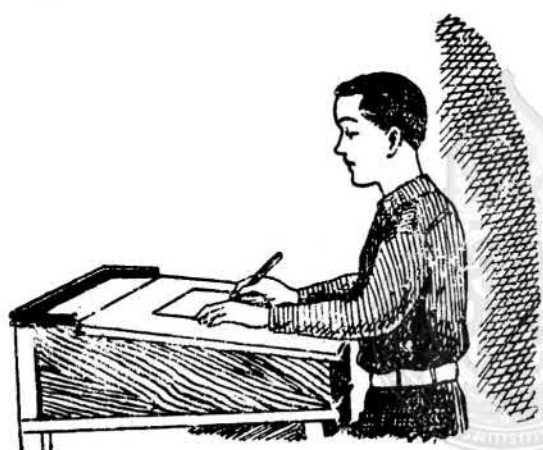
เปรียบเอาว่า
 พิกากอง
 ชีตรงเผง
 ให้ทุกวัน
 ละดังต้น
 ลูกขึ้นพลัน
 ชำระพื้น
 ผมแผ้วหวิ
 แผ่แต่งตัว
 ทุกอย่างมี
 ให้ทันที
 เข้าเรียนกัน
 หมายลืบท้า
 เลิกมาพลัน
 ราชยัน
 โดยจำนง

ไปด้วย
 ลีบเจ็ด น.
 อาบน้ำ
 ฝนความรู
 ้
 ทองเรียน
 ยลิบ น.
 ฝึกฝนตัว
 เทียบตามนา-
 ย่อมจะ
 อนาคต
 กายใจ
 สมองโล่ง

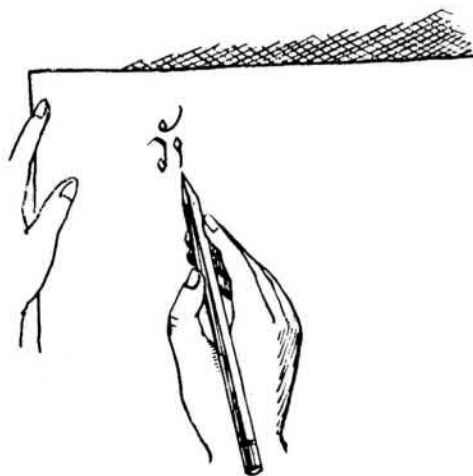
ช่วยแม่พ่อ
 พอแล้วลง
 ค่ำแล้วคง
 ที่ครูล่อน
 เขียนอ่านพอ
 ก็เข้านอน
 ทั่วทุกตอน
 ฝึกภาต
 กระทำให้
 เกิดได้ดี
 แจ่มใสมี
 ปลอดโปร่งเอย

หลักวิธีเขียนลายมือ

เมื่อเวลาหนูจะฝึกหัดเขียนลายมือ หนู
ต้องนั่งตัวตรง ๆ ให้ถูก อนามัย จับดินสอให้
ถูกท่า คือ ต้องให้ ดินสอ อยู่ในระหว่าง นิ้วหัว

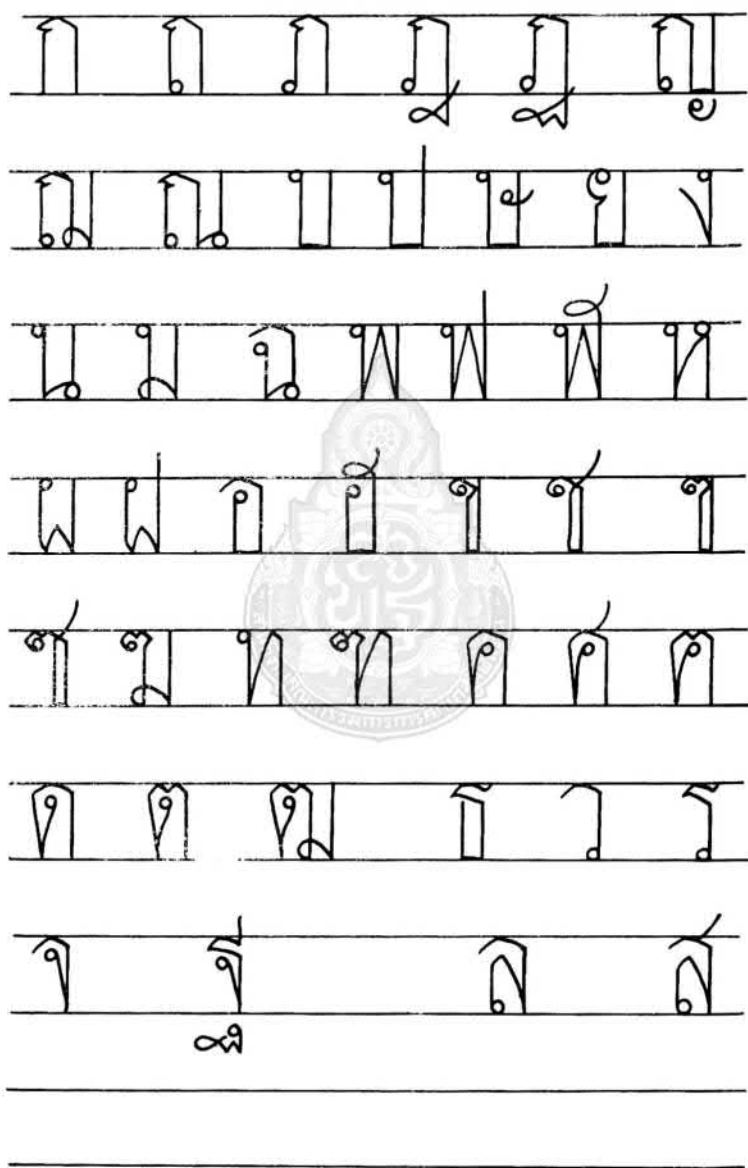
-แม่มือกับนิ้วชี้ และ
นิ้วกลาง ล้วนนิ้วนาง
กับนิ้วก้อย นั้นงอเข้า
ไว้ในฝ่ามือ และ
ต้องวาง สมุด ให้ตรง
จริง ๆ แล้วค่อย ๆ
พยายามเขียนให้ตัว
งาม ๆ เขียนส่วนสูง
และส่วนกว้างให้ถูก
ส่วน เขียนตัวให้ถูก
ลักษณะ และต้อง
เขียนหัวก่อน ทุก ๆ

ตัว เว้นระยะช่องไฟ ระหว่าง ตัวหนังสือให้
กว้างเท่าๆ กันทุกตัว เว้นตอนระยะข้อความ
กับข้อความให้ห่างเท่าๆ กัน ทุกตอน และต้อง
พยายามเขียนและวาง ^{1 ๒ ๓ ๔} และสระให้
ถูกต้องๆ ต้องพยายามเขียนให้สะอาดด้วย

เขียนลายมือ	มีหลัก	รู้จักนั่ง
ตัวต้องตั้ง	ตรงแนบ	ถูกแบบอย่าง
จับดินสอ	ปากกา	ถูกท่าทาง
สมุดวาง	พลาบเฟ่ง	แล้วเล็งแล
ค่อยเขียนไป	ให้งาม	ตามล่วนลัด
ช่องไฟจัด	วัดกะ	ระยะแน่
สระหรือ	เครื่องหมาย	อย่าย้ายแปร
ตั้งใจแน่	มีระเบียบ	เรียบร้อยเอย

องค์การคิของครสภา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ดรสภา

นายกำจร สดวกุล พิมพ์และโฆษณา

๘ มิถุนายน ๒๕๐๘

พิมพ์ครั้งที่ ๓๔ พ.ศ. ๒๕๐๘

เลขที่

๐๐๐๐๐๐

